

Barişcan Balcı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.10.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Barişcan Balcı

Eserleri:

+1

Vur vur sen de vur abicim !
Kiminiz vurmadı ki alkolün dibine dibine ?
Bugün beni de teslim aldınız yanınıza,
Eee kusura kalmayın artık dinleyeceksiniz.

Hoşgeldiniz dostlar unuttum da
Kaç biradan sonra anlatmaya başlayacaktım?
Ulan nasıl unutursunuz?
Hani ben sıfırdan başlayacaktım?

Sonra dedim ki yeter ulan !
Ben çıkıyorum dedim vurdum masaya elimi
Geldim gittim sokakta hiçbir şey bulamadım
Vay anasını yine tam anlatamadım !

Konuya tam ortasından girdim .
Dostça ayrılalım dedik,
Kabul mu etti sanki?
Siz beni hiç dinlemiyorsunuz sanki ?

Doldursana kardeşim bir tane daha !
Yak yak şu sigarayı düzgün yak !
Ulan yak ne kaldı ki yaşanacak?
Bir yanımız bok oldu bir yanımız ak !

Karacaoğlan demiş;
İnan ki şuan hiç hatırlamıyorum
Neyse biraz Çekoslovakya'dan bahsedelim
Bölündü ortadan ikiye.
Bu kadar ...

Sanattan bahsedelim "Garipsiyorum" galiba
Bazen "Özüme" dönüyorum bir ihtimal
Ulan ne ahengi ?
Edebiyat mı bıraktınız?

Dostlar ben hiç zevk almıyorum
Siz niye konuşmuyorsunuz?
Hep ben anlatıyorum.
Siz niye anlatmıyorsunuz?

Ben kalkayım da evime gideyim
En iyisi + 1 'e devam edeyim
Evde dilim açılıyor
Biraz dans edip az da söyleneyim.

Yatağa yattım şerefsizler !
Bugün hiç dinlemediniz beni
Anlamadınız da ben ne diyeyim size?
Birinize veya hepinize ?

Sanırım gözlerim kapanıyor.

Dur önce işemem lazım !
Uyku da tutmadı anasını satayım!
Hallettim sayılır az bekleyin.

Geldim geldim sorun yok.
Eeee yine halledemeden uyuyacak mıyız?
Ne diyeyim öyleyse?
Önce siz uyuyun !!!!

Son bir sigara içmek lazım.
Böyle bir günü yaşamamak lazım
Neme lazım belki belki...
Bir daha böyle içmemek lazım

Barişcan Balcı

1969'un Bir Öncekinden Çok Daha İyi Olan Tek Günü

Yemin ediyorum gözlerim ilk defa gözlerim oldu bugün
Kalpten cüzzamlı olan kendimi ilk defa tanımaya yaklaştım
Bugün ilk defa eski püsküleştigimi öğrendim
5 dakikada yenilendim
Bugün en eski yaralarım pansuman bile yapmadım
Bugün yeniden doğmadım ama çok şahane öldüm
Önemli birisi bile olmuş olabilirim farketmeden
Kendimin kimsesi olan biri
Ya da kimsesizi

Bugün gözlerimin miyobu bile düzeldi
İç hastalığım çok fazla nüksetmeden güne bile başladım
Elimi yüzümü yıkarken suyu hissettim
Bugün ilk defa temizlendiğimi öğrendim
Bugün ilk defa evimi sevdim galiba
Gözlerimle soydum evimi
Bir şeyler diğer günlerden daha farklı olmasa da
Önceki günden daha şehvetliydim ilk defa

Yol tuttum Şair Fuzuli'yi nerden baksan güzel caddedir kendisi
Bir tekel
Bir banka
Bir anahtarcı
Her şeyden bir tane
Zaten bayadır yetmiştir kendine kendisi
İki çakmak ateşi yaktım bir sigara için
Aşırı israfa kaçtığımı düşündüm
Yürüdüm yürüdüm
Ne de olsa
Önceki günlerden daha bir ben vardım kendisi
Otobüs durağında telefonla sevgilisiyle konuşan ince saçlı bir kız gördüm
Bakıştık bir süre
Ne büyük ayıp !
Ben bugünü çok özel ilan etmişim

Selamın aleykümler,
Sen var ya seeeennnler
Nerelerdesinler
Hoş çakallara
Hoşca kallara
Hepsine tahammülüm vardı bugün

Ben dünyanın en girişken insanıydım bugün
Kendime bile girişirdim hiç yoktan hatta zevkle
Uçan kuşların benim için havada döndüğünü
Bütün bir Esnaf Sarayı'nın sadece bana takım dikmeye çalıştığını
Tüm kahvecilerin benim için o çekirdekleri ezdiğini
Hatta genelevlerin sadece ben gidersem kimseyi içeri almayacaklarını
Şu alıp başını gitmelerin bir tek ben sayesinde olduğunu

İsyanların bile benim yüzümden çıktığını
Freud'un benim yüzümden "İd" diye bir kavram bulduğunu
Petrarca'ın iki adamından biriymdim bugün
Laura'yı seven adamı

Ve sanardım
Tüm ağaçların gölgelerini bana açtığını
Tüm limonların suyunu benim için içinde tuttuğunu
Tüm otobüslerin beni beklediğini
Sanmıyorum
Biliyorum,,,
Bugün özel bir gün
Hiçbir özelliği olmayan en özel gün

Günün sonlarına doğru
O geldi sigarama karıştı ilk başta
Gömleğimin birkaç düğmesini kapatmamı söyledi
Yemek yaptım dedi
Ne yaptığını sormadım
Fakat yalnızlığım çok arttı
Düşündüm
"Ulan ben bir zamanlar uykumda seyredilirdim dakikalarca ! "
"Saçlarımı bozmak için sıraya geçerlerdi"
İstemeye istemeye yedim
Nankörlüğümü gram belli etmedim
"Dünyanın en güzel yemeği olmuş dedim"
Elbette ki sorgulanmazdı hiçbir zaman
Benim düşüncelerim
Ağzımdan sadece iyi şeyler çıkması beklenirdi
Onların egoları benim karnım doyardı
Düşündüm
"Ulan bugün dünyanın en güzel günü değil miydi? "
Akşam oldu saat 21.47
Hiçbir şey değişmedi mi ?
Bana mı öyle geliyordu?
Bireyselliğim aşırı azmıştı
24 gözle seyrettim camdan alemini
Ona rağmen erkeklik görevimi de layığıyla yerine getirdim
Oldu saat 22.21
Bir sigara daha yaktım 7 çıkmak darbesi harcadım elim bile acıdı
İsrafın dibi değil de nedir ?
Bu kez karışmadı içtiğime
"Sen normal sarışınlardan değilsin ben limon sarısı erkek sevmiyorum zaten sen tam
idealsin" dedi
İçim dedi "Eee yani ? "
Ağzım dedi " Eeeeeeeeeeeeeee yağniii !!! "

Saat 23.56
Bir bahaneyle tüm şehri uyandırdım
Tüm şehir uykundaydı

Tüm insanlar benim için dinleniyordu bugün
En güzel günümü benden dinlemek için
Biliyordum ben süresiz bir insandım
Ama ne diye kimse duymamıştı beni
Hem de en önemli bir günde
Tamam belki kendimin kimsesiydim
Belki gözlerim düzelmişti
Belki sözlerim artık daha yumuşaktı
Fakat benim hâlâ neden uykum geliyordu
Neden dünden farksızdı insanî duygularım
Neden dünden farksızdı hayvanî dürtülerim
Saat 1.59 ve ben bu düşüncelerle yarın ki boktan güne uyanmak niyetindeydim
Ne ne lazım belki bir daha bu kadar içmemek daha iyi olur !

Barişcan Balcı

2261 Karakterli 3 Virgüllü Şiir

Tutup fırlattılar bir bankı tepelemesine
Üstüne üstlük yaşlılığın biri bin para etmez telafisiz gecelerinde
Gözler önüne serilmiş tepsiye iki çiçek koydu
Sanki bir kız istermişcesine

Vaktiyle hesapların ardı arkası kesilmez bekçisi
Bir de onun Eskişehir'e alışamayan hesapçısı
Aşk dediğin tefeci işi
Öğretimler bugün de tatil...
Paydos verir her işçi ,
Tadına doyulamayan günler için...

Hatır küfesi dolan her ben için nefes almayan bin yaşayana ceza
Haydi binbir mezar kazalım terazide tartılmamış her bebek için
Haydi okul okuyalım bahçesinde toprakları birdirbir adını vurgulamak için
Bir de iyi ki Halil İbrahim var ağzında bir lokma tad almayanlar için

Nereyeydi şimdi o kaldırımın içindeki zar zor yeşilliklerin yönü?
Ne tarafa savruluyorsa o tarafa ağır ağır taşımali yükü
Kara kedinin intikamı sanırlar
Oysa bizim uğursuzluğumuzdu o gece yaşananlar
Alacakaranlığın hüznü çöksün diye beklerken en çok sabahları yaşananlar
Öldürdüler dirim dirim,,,
Nerde kalır bir kara kedinin uğursuzluğu
Oysa ki siyaha tapardık biz boylu boyunca
Dünya da tapardı
Bizler ışıkları yapmasak

Bir bankı geri yerine koydular hatıralarını koymayı unutup
Defne yaprağı aromatikliği bir de aranjörlerin hatalarıyla,
Bir biranın sarısıyla bir de turuncunun sakinliğiyle,,,
Fakat anılarını yerine koyamadılar artık o başka bir banktı ,
Kabullenmek lazım hemen
Kabullendik,,,

Tüm görkemiyle deniz küskünlüğüne yeten bir mevsim gibi gelmek
Kulaktan kulağa sonunda nihayet yanlış ulaşan cümle bulundu
Onu da dizginlerini birleştirmedeği en sevdiği atla paylaştı
Şaha kalkmak isterdi bu mevsim
Alaşağı bir hayattı onunkisi sanki bedeni ruhunu aştı

Gel gelelim düz gidelim,,,

Hiç sevmiyorum ben o bankın önündeki kızların kulesini
Restorasyonlu bir ağıttır aynı onun gibi
Salatalıklar düzgünce kesilmez,
Yavrucaklar düzgünce eğitilmez,,,
Neyleyim saçlarım uzamış
Tüm görkemiyle herkesçe bilinen yazmaların umudunu,
Yazmamaklara bağlamış,,,

Üç virgüllü umutlarımızı beş eylüllerime sallamışız
Hangisi devam ederse artık cümlemize
Bozbulanık görüş alışverişinde bulunduğumuz noktalı kişiler
Artık
Artık ,,,
Nefes bile alamıyor bir bank dolusu fâni şahsiyetler.

Ölür mü o yaz ayları kundaklanan o ev o ağaç ?
Elimde hüznü o çıkmaklara inat birer birer söndüler
Bizden daha fazla yaşamak istercesine
Elleriyle simsiyah külleri yerle bir edercesine
Kim derdi ki ,,,
Kimin derdi ? Bu yaşanılacak yangınlar

Bir solfej verir oturuşu hepimize o asrın tamirlik bankına,,,
Salkım salkım korsanlara inat birer çekirdek edasıyla ağzımızdan çıkanlar ,,,
Kimlere söylenmiş o şarkılar,,,
Kimler edalı?
İçime göç eder artık bu vakit martılar,,,
İçime göç eder,,,
Ya da üç virgüllerin ayağına düşer
En umulmadık ,
En mantıklı,
En edalı ayağına,,,

Barişcan Balcı

Bâbuba Vapuru

Büyücülere soruyoruz şu garipvahap yazları
Doktorlara da soruyoruz kızmasınlar misali
Tedavimsi kokuyor üstlerim başlarım
Nerede sonlandıysa her şey
Gider ordan da başlarım...

Okçulara sorulan soruların hedeflerine muhtaç her bir gerilim
Rakıyla buzdan bahseder mi hiç okçu?
Meyhane telaşı var şu gönlümde görmüyor musun?
Yalnızlık ne zamandan beri demini kanımdan alır?

Ayıklığa karşıdır Bâbuba seferleri
Tezatlıklarla kaplanmış onun tüm neferleri
Uçurumlarda ellerinden tutar
Sallanmasın diye tüm kederleri

İnim inim inlemek de bir seçenektir
Seçiniz
Mini mini bi kuşa çıғırmaktır çalgıları
Çalınız
Yapınız, yeri geldiğinde yıkmayı bilecek kadar
Yüzmeyi de bilin bir ruh denizinde boğulacak kadar

Oryantalist bir kalpte gideğeni olmayan bir akarsu olmak üzere
Bâbuba Vapuru'ndayım
Saat 1.59
Şanslıyım
Başlıyor sanmıştım
Meğer bitmiş

Barişcan Balcı

Baharat Yolu'yla İpek Yolunun Dostluk Antlaşması

Ben geçerken yollardan uğradım
Kanı hâlâ üstünde duran bıçaklara
Şu karışmamıştı hâlâ kanlara
Ha ! Karıncalanır uzuvlarım ha ! Karıncalanacak
Tutulacak bir beden varsa herkesten önce tutayım
Milim milim bir kilim gibi dokunacak
Bedenlere ,nedenlere en umulmaz şehvetlere
Okunacak kitap varsa okuyayım içindeki yazık edenlere
Kim bilir ruhum karakterler gibi okunacak
Okunacak ama
Hangi gencin boynunda urgan olacak ?
Ruhum ha ! Bozuldu ha ! Bozulacak

Ben bir ıslıkta karar kılıp ha bire aynısını çalarken
Saatleri durdurmaya da çalışırdık
Şu en güzel bir şeyleri ispatlamış dakikalara inat
Kendimizi de durdurmaya çalışırdık
Ağzımdan çıkarttığım seslerle on binler toplanırken başımızda
Herkeslere derdimizi anlattık birer birer
Dinleyen dinledi
Bulanan bulandı renkleri renk renk soldu
Bilseydim senden aydınlık başka yerler
Islıklardan,on binlerden,dertlerimden dahi kaç kaç gelirdim
Şu en güzel saatlerde
Şu en güzel Ağustos gecesi saatlerinde...

Şu denizlerde seni yüzerek geçmek
Karalara inat, sularda peçete satmak gibidir
Gözümün varisi
Bir damla gözyaşı olurdu bazı akşamlar
Onun da saltanatından korktuk iki gram peçetelerle sildik tarihten

Geçen gün kırık çember içinde bir matematik hesabı yaptık ki sorma !
Bilinmeyenleri bir yerde
Bilinenleri her yerde
Mevsim yine sonbahar
Merkantların yanlış hesabı olsa gerek
Felfecirlerin dedikodusuna acısız mezeler olduk
Baharatlarımızı kabahat saymışlar,bir güzel inananlara satmışlar
Nerde kaldı o güzel anlatmalar ve antlaşmalar?
Şimdi yaşadığım her gün dışarıdaki yağmurlardan götürüyor
Ama her şey yolunda tatlım !

Barışcan Balcı

Bahsetmedim

Şiir yok.
Ne diyeyim?
Şiir yok
Neden anlamazsınız ?

Tüm yazılacak yazıldı.
Tüm yaşanacak yaşandı

Barişcan Balcı

Barışlar Boyu Uykuya Pusetler Dolu Uyanış

Benim de adım kulağıma üç kere fütursuzca üflenmiş,
Bir Pazar akşamı doğmuşum tüm halkın taptatil olduğu zamanda
Pazartesi uykumdan uyandım dün gibi hatırlıyorum
Yeni yaratılmışlığımın farkında,
Ağzımda anaların buyruğu
Dilimde ilk sevdanın kuyruğu
Salı günü alevlendi içimdeki yangın
Coşkun denizleri salı günü dindirdim
Anıları çarşamba günü beni başkalarının ellerine alışında sindirdim
Tanımadığım yüzler ,
Kaphe suratlar ,
Daha o saatte anladım .
Bir havaya bir yere attılar ,
Daha düşmeden tuttular ,
Değerliyim diye.
Değeri nerden öğrendiniz siz ?
Bana uymayan tanımları
Yere göğe sığdıramadılar

Perşembe geldi gelesiye hiç keyfim yok sütümü eksik etmedikleri halde
Ağlayışlarım o vakit herkes tarafından duyuluyordu
Büyütün beni diye bağırdım çağırdım, yerle bir ettim ,tufanlar kıskanır
Memeleri getirdiler
Müziği getirdiler
Ezanı getirdiler
Güleryüzleri getirdiler
Sapasağlam babaları
Namuslu anaları getirdiler
Pusetim coğrafya kokuyor
Uyumamı istediler
Uyuyamadım...

Sarıp sarmadılar elim kolum cumaya yetişsin diye
Vaazkâr tavırlarla hiç bağırmadığım kadar bağırdım bu sefer
Bir şeylere isyan ettiğimi
Cumaların çıkmazda olduğunu hissettim,
Dünyanın saatini durdursunlar,
Öğlen onikide tüm Selimiye'ye ders verecek yaşantılar,
Daha o zaman susturulmaya başlanmıştı.
İnanın geberiyordum nefessizlikten
Kundaklanmaktan arta kalan yüzümle güldüm hayata ve barışa doğru
Bizimkiler kendilerine sanmıştı
Selimiye'ye doğruydı...

Cumartesi geldi nihayetinde
Durkheim sosyalliğinde bahçeye çıkardılar beni halkla
Hayatla,,,
Nefesle barışmam için
Taptatil günleri ayağıma serdiler birer birer

Yine haykırdım cumartesi de olsa
Huysuzluk sandılar ,
Hatta yavaştan sıkılmaya bile başladılar
Ama bunu hak görmediklerinden şüphe yok
Yüzler hala gülüyordu
Ben ise dünyaya geleli altı gün olmuştu daha yepyenyidim
Gözlerinde en özgür periydim...

Pazar geldi dört duvar arasında birinci haftamız
Yağan yağmuru kar sandım ne olduğunu bilmeden
İnsanlar geziyordu köpek gibi çalışmış yüzlerinden arta kalan
Yorgunluklarını pazarlara aşmışlardı
Bir de ben varım ben dedim
Bulutlara küfreden ben !!!
Kundaktan çıkarılmak ,
Bir hafta bitişine ağıt etmek,
Barışlar boyu bir uyanışa bebeklik kokumun yetmemesi,
Bir millet uyanışı
Bebekliğimin Selimiye'ye uyanışı
Diğer haftaya kaldı
Belki diğer aya, yıla, yüzyıllara kaldı...
Bebek kokularım yeni doğumların pazar akşamlarına kaldı...
Kalsın,kalalı...
Benden önceki bebeklere kaldı....

Barışcan Balcı

Başmüsevvitçe Aşk

Terzilerim ne varsa diktiler geceleri incecik boynuna,
Senin elbisene dokundum dokunalı,
Rüyalarım ilkbaharlar giriyor ,
Sen bilmezsin daha !

Saten sözcüklerle her sabah ,
Nakış nakış şiir yazıyorum sana,
Her sabah ben kapatıyorum
Saç tellerini ellerimle,
Masam da şuracıkta hani !

Kafamı vura vura,

Sokakları dokuya dokuya,

Her gün seni de yanima aldım

Sen bilmezsin daha !

Yeni doğan bebekler benim gibi düşünüyor şu aralar,
Ana sütünden bir çabuk
Uzaklaşmak istiyorlar,
Böyle bir aşkı yaşamak için
Ahh işte yeni nesil !

Okumayı arzuluyorlar senle beni ,
Hiç olmamış halimizi...

Sağlar duygularından arındı,
Ölümler toprağını savundu ,

Biz biz olmayı beklerken.
Ne günler geçti?

Kaç sonbahar geçti katledercesine...
Kaç çocuk annesinin karnından ayrıldı senle ben dercesine .

Ne ağaçlar var yaprağını tükürür küfredercesine.
Fakat sen bilmezsin daha !

Bir gün bilirsin.

Ya da bir gün bileceksin Başmüsevvitçesine..

Seni bana başkent rüzgârı getirdi gülüm!
Ovasında beyaz beyaz keçilerin inatçı dürtüsü.

Seni bana bir garip Anadolu getirdi ,
Seni bana hane hane Kurtuluş Savaşı getirdi
Sen daha bilmedin .
Belki bilecek,

Belki bilemeyeceksin

Daha bizi tanımazken Aydos Dağı'nı parçaladım

Ben !

Vardım varalı yurduna
Olan biteni ,
Kırıkkaleli bir taksiciye anlattım,
O dinledi bizi
O dinledi aşkın kadri kıymetli sokağını
Memleket ağabeyciğim Başmüsevvit'ten geçti yolun

Sağ ol !

Memletimin çınar ağacına umudumu bağladım.

Yabancı değil ha !

Memleketimin....

Toprağımın nabzı sensizken daha bir hoş duyulur,
Başmüsevvit'in sözlerinin derisi soyulur,
Doğarken bazı şahsiyetler ölüme devrolur,
Sanma ki bu bekleyiş yenilir yutulur !
Beş parmagına İsrail'in nefesi tükenir,

Sen bilmezsin,
Sen bilmezsin nurların nuru !

Belki bir gün bilirsin,

Belki bir gün anlarsın Başmüsevvitçe.

Barişcan Balcı

Batan

Devletim ayağıma yirmi dört ayar altın pranga takmış,
Bileğimde ayarsız altın bilezik varmış,
Bu yüzyılda aşklar bile altın bilenziklerle varmış
Yirmi dört saat iç huzurumda hapishanede yatış
Nazım'ın hikmetine ulaşan akıllar artık yapış yapış
Sol bile sağa döndü tıpış tıpış
Bizler uyumaya devam mı edeceğiz mışıl mışıl?
Uyan Türk
Uyan !
Bakma apış apış
Alış alış, sen görmeden
Batıyor Vatan...

Barişcan Balcı

Bayılan o'nun Ahvâli

Evine girdi,bıraktı g lmecelerin en büyüğünü masanın  zerine,
Bıraktı bilmecelerin en k  ğ n  bir cüzdanının içinde masaya,
"Para" gibi mesela
Masa masa olalı böyle gülünçlük görmedi,
Dalga geçtiler onunla,
"Türkiye" gibiyim dedi, soranlara ve dahi sorup insan olanlara....

"o" derler adına,
Onun için  z lmeye çalışmak,
En fazla bir beyaz yakalının on beşinde maaşını aldığını güne kadar.
"Ne için yaşıyoruz" derdi.
"   kuruş alıyorsun " diyen ve yeni 500'l k banknotu bir köpeğinin salyasıyla ...
Bekleyen, yanılan ,ağlayan insanlar.

Bir sevdiği vardı    beş yanılmışlıklar üzerine kurduğu,
Onu da kapitalist sistem köpek etmişti.
Zaten en fazla beşe çıkardı sayı konusunda
Neşe mi?
Çok kez yanlış anlardı Türkçemizi,
Fakat  l  kadar yalnız ülkemizin tek g ld reniydi,

Günlerden bir gün umut etti,
şii de yazamıyordu içini d kebilsin vesselam,
 kuma yazma bilmiyordu,
Lakin halkımızı okurdu içinden içine,akından akına,
Vesselam ...
Yirmi beş yıl güneş görüp kararmayan teniniz gibi
Kötülük görüp iyi kalmanın yollarını arıyordu.
Bulamadı,
Cennet satan vahim yüreklerden olmayı değil,
Cehennemini dibini son ekmek parçasıyla s nnetlemek istedi.

 kumayın.
İnanın sizler,
Beğenmeyin ama
Devam edin.
Günümüz hayatında herkese şans veriyor Bayılan o
Bütün kabahat onda yemin ediyorum.
İnanmamayı tercih etse ölür.

İ  savaşına kulak verin o'nun.
Memleket dolmuşunda hep ayakta gider.
Vatan sokaklarında "               " tabelalarına bakar.
Ama o bayılan Bir o idi
G lmecesi mahpusların parmaklarına kadar
Elde değil bu vatanın çocuğuydu...
Cumhuriyet'te doğdu 21.yüzyıl çocuğuydu,
Olamaz .
Kesinlikle olamaz !

Bir Şey olmadan ölmek istemiyordu,
Ya da hiçbir Şey olmadan ölmek istiyordu...
Bayılan  o;
Kapatın onun gözlerini ,ba layın ağzını
Kab hat onda,
Saklamadı aydınlık düŐüncelerini...
Ahvâli aydınlık değil

Olamaz,
Olamaz...
Peki ya çocuklara ne olacak?
Ne olacak?
Ahv limiz aydınlık değil
Hadi  o'yu geçtim
Size ne olacak?
Bize ne olacak?

Barişcan Balcı

Bazı Mekânlar Lâ Mekânlar

İnsanın içi kadar sert bir mermeri masa yapmışlar,
O dört ayağıyla altında,bense iki ayakla oturur yazardım .
Bir kırık vantilatör vardı kenarda görevini layığıyla yapamadıkça bağırır .
Yüreğimin pişmiş harçtan tuğlası ,kim bilir hangi işçinin ekmek parası
Kalbimle beynim sevişir,ben oturur yazardım
Oturur yazardım lâ mekanlarda

Hava tam istediğim derecesinde
Yanımda isteklerini bağıra çağıra halleden bir kediyle
Kulağımda istemeden tıngırdayan bir saz
Çalmazsam ölürüm derecesinde

Lâ-mekan olan birkaç yeri kalmış insanlığın
Tutku bacım olmuş,efendilik sevdam
Yazmazsam ölürüm derecesinde

Hemen sağ aşağımda yeni nesil bir tatlıcı
Oturandar acı acı yer almak ister gibidir hayatın en tatlı tarafından
Bense hiç oturmazdım oralara , sigaram daha tatlı gelirdi
Acı yerlerde yerimiz ayrılmışsa demek ki !

Misal ,,,
Müşterisi olmayan patronları severdim ben
Sinek avlayan gözleriyle, daha fazla değer verirdi bize
Siftahı benden olan dükkanları severdim
Sadece benim oturduğum mekanları sevdiğim gibi
Şiiri sevdiğim gibi
Dostu sadece ben olanları ,
Sevdası sadece sen olanları sevdiğim gibi
Hobiyle beraber bazen fobi gibi
Ahh benim lâ-mekanlarım ahhh !
Seni bir gün keşfeder Kolomb diye ne korkuyorum bi bilsen

Arada bir kalkıp dünyaya bakıyorum
Mekânın dışında bir heykel parçası, heyecanlı mi heyecanlı !
Çocuklarım betona kumdan kuleler yapıyor
Bu çocuksu ruhlar nerdeyse oyun ordadır
Heykellerin önünde ağıtlanırlar oyundan kalan zamanlarda
Bu şehre onlar gibi bakmak istiyorum
Bazı şeyleri yaşamamış olmak
Yoldaki tümsekleri umursamamak,
Yaya geçitlerini sadece yaya olduğumda sevmemek
İstemiyorum her sokak düzlük olsun
İstemiyorum her bir şey dört dörtlük olsun
Bir gün yeniden çocuk olacağıma inanarak
Mekânların dışında bir yerde,kutsal kaynaklardan akarak
Çıgıl çıgıl yakınlardan şehirlerden kumsallar yapacağız bir gün !
Şuan için kumdan kaleleri yıkma yeter,
Mekânımı bozma yeter
Sensiz de bir hayatın kurulacağını çocuklar sana öğretecek .

Daha bu ilk yaratımı insanlığın mazur gör!
Acemiligi ruhumuzda faniliğin mazur gör !
Daha burnumuzda binbir özlem mazur gör !
Hâlâ yarın sabah oluyor mazur gör !
Birkaç sen kokmayan yer kalmış,orda uyuyor uyanmıyorsam mazur gör!
Zifiriyiz tüm ülke mazur gör !

Ben bu mekânda çok yandım
Ben ruhsuz olduğu masalına gece gündüz inandığım sokaklarda ruh buldum
Sudan arta kalan dünyayı tek gecede sırtlandım
İlk yaratılmışlığın verdiği acemilikle bazen yere düşürdüm
Bundandır o sizin şereflere içişiniz
Bundandır dünyayı plaklarla arayışınız
Tek kişikik bir lâ-mekan nelere kâdir
Bundandır doğa tarafından cezalandırılışınız
Gececek mi diye bana sordunuz,,,
Ben dedim "Dünyayı sırtıma bindirmeyin diye "

Mekânımı terk ediyorum yavaştan yavaştan
Usul usul yıllardır yapmak istediğim gibi
Pahalı ranzalar istemiyorum
Ucuz bir tuz istemiyorum
Ama terk ediyorum
Yanımdaki kedi zaten ağlak, sağdaki tatlıcı epey yeni nesil
Vantilatörün yenisini almışlar
Mermerler epey yumuşamış, dağlar yamuk yumuk
Sen geldin oturdun diye değil inan
İnanmıyorsun değil mi ?
İyi tanıyorsun beni
"İki gemi geçsin dedim diye mi oldu bu betonarmelerden ? "
Ondan mı rahatım iki paralık dolu arbadenden ?
Suçluluk alnıma işlemiş diye mi vazgeçtim bu bedenden ?

Yeni mekan arıyorum
Arayışımızı bozma yeter
İnsanlık olarak yeni bir yaratılış arıyoruz
Kimsenin oynamadığı yeni oyunlar,
Kimsenin geçmediği yaya geçitleri ,
Yeni bir şehir belki seksen iki plaka...
Yeni bir ölü arıyoruz bir sahilden ibaret olmayan ,
Mekânımı terk ediyorum...
Yeni bir mekan arıyoruz ilanlarla sabit !
İbaretleyle ibadet olmayan ve sana tapmayan bir yer,,,

Önce bir doğruldum , başta çocuk gibi sandım
Yetişkin doğruluşuymuş ,farkediliyor beli bükükler tarafından
Bileğimden elime doğru bir karalık
Mürekkep desem değil,kalem karbonu olsa gerek

Ellerimde kağıtların kirmani keskinliğinde yarasıymış
Eninde sonunda doğruldum
Bir şey hatırlayarak kalktım ve hatırladıklarımız bana güç verdi
Kalktım ki ne kalktım !
Kaçmaya benzer ayaklarım olduğunu hissettim
Fakat bir baktım ki çevreme
Herkes kaçır adımlarla ilerlemektedir
Herkes bir yer aramaktadır
Lâ-mekan sevdası olan bir ben değil miyim !
Bir sevindim bir bilsen
Artık insana benzer nefes alımlarım olacaktı

Haa ! Mekân da müze yapılacakmış öyle dediler...
Kedi hâlâ yaşıyormuş
Masayı daha sertleyle değiştirmişler
İnsanı daha yumuşağıyla
Eyvallah !

Barişcan Balcı

Bazı Şiirler Kısa Tutulmalıdır

Hangi geceden selamlıyor beni dolunayın en belirgin katresi ?
Bir zamanlar ağızlarda söylenen Anadolu gibi titreyen türkülerim.
Bir başak tarlasında görsem ellerimden kayıp gidişini.
Ötelerden bir çocuk öğretse bana aşklarımızı ekip biçmeyi.
Göç etmişcesine sehirleşiyor ruhum, gittikçe herkese benzesin istemiyorum.
Kuş köşkünü arayan bir yavru gibi bir gün bayağılaşır mıyız?
Belki bir gün Ferhat tekrar dener bu dağları delip geçmeyi,
Belki ötelerden mahkeme duvarı şirinliğine vedalaşır mıyız?
Barışcan Balcı

Ben Bir Adam Öldürdüm Ablacığım

Ben bir adam öldürdüm ablacığım
20'lerinde yaşama sevinci olan bir adam
Salyongozların sümüklerine özendim birer birer
Yavaş yavaş arkamızda binbir günah bırakarak
Sürüne sürüne çok şey bırakamadım sana
Kabuğumdan dolayı
Karanlıklarım affettsin
Öldürdüm ablacığım

Güneşi övmüyorum nasıl olsa başımda batacağı en sonunda kahrolası
Emin değilim ama
Emin değilim son güneş bizim gönlümüze göre batacağı
Ya da bizler öyle sanmıştık
Öldürmesem olmazdı ablacığım...
Güneş bize göre batmayacaktı

Hatırlıyorum da gönlümün yarım inşaatından selam vermiştim öldürmeden önce
Hatta Adalar'ı gezip türbe bile ziyaret etmiştim
Benden öncekilere intisap etmiştim
Kaç kez insan , kaç kez tinsan demiştim o'na
Fakat yine de
Karanlıklar beni kahvediyor ablacığım
Ayılıyorum sayende...

Sağ ol
Yerimizi de göster insanlıklar arasında
Yoksa yerimizi öldüre öldüre bulur pişmanlıklar
Seslendim kendime sonraları sesim bile
Bulunur ablacığım
Binlerin sessizliğinde...

Ben bir adam öldürdüm ablacığım
Ölümüne değil doğumuna yakın bir yaşta
O da şaşırdı onu öldürdüğüm
Fakat öldürdüğüm yere gelirsek...
O da benimle aynı yaşta

Okulundan kaçmış Atatürk imzalı yakası yerle bir olmuş bir çocuktü o
Öldürölmesi lazımdı
İlk başta yapamadım
Ben de vatancıydım ablacığım
Yapamadım...

Birkaç yıl geçince konuştuk
Mavi kıyafeti yerini karalara bırakmıştı
Hâlâ kuduruyordu

Okul sahalarında
Az daha beklemem lazımdı

Sonra ...
Ne olduysa oldu büyüdü ablacığım
Geçti sekizle dokuz arası yıllar
Benim onu öldürmeme yakın bir zamanda
Büyüdü ablacığım
Çok büyüdü
Öldüremez bir yaşa geldi

Balıkesir'i yol tutmuş hiç yoktan bir kadını sevmeye kalkışmış
Öğretmen olmuş
Yalnızlığı tutku bilmiş
Uykusunu bir şeyler ya da bir şey bulandırıyormuş
Bir kız galiba bulandıran
Öldürmeme az kaldı ablacığım

Ben de isterdim ıslantılarımda bekleteyim öldürmeleri
Ben de isterdim
Bir yangın çıksa
Bir gönül bir gönülle birleşse
Koşulsuz
Ağrısız...

Ama
Ama ..
Tam da insanlığının yok olduğu anda buldum onu
Parmağında kahverengi bir yüzük
Bileğinde bir erkeği buldum
Boynunda günümüz kolyesi
Ellerinde sevdanın en tanışanamaz yükü

Artık bitsin...
Hava karardı geceyi bekledim
Ellerinde geceleri buldum

Sonra oldu...
Saat sabahın bir tık berisi
Oturdum yanına
Derdini dinledim
Dersini dinledim
Sonra öldürdüm ablacığım ...

Ablacığım...
Şimdi herkes doğru düzgün sevebilecek
Herkes doğru düzgün ...
Dosdoğru
Düpdüzgün

Sevebilecek
Hatta seçebilecek
Ablacığım...

Heybesine defterini koydum,
En sevdiği kahve defterini
Ben bir adam öldürdüm ablacığım
Şiirim için
Hem de Eylül ayında
En edalıların ayağına cesedini serdim

NE İÇİN ?

Şiir üşümesin
Yeter ki
Şiirimiz
Üşümesin ablacığım...

Barişcan Balcı

Ben Bir Garip Türkçeyim

Aldım kervanın yükünü bir çöl farsisinden
Yolun yarısında sakatlanan atlara inat
Yüzyıllarca taşıdım sırtımda
Bir de ürettim Kapalıçarşılarda kendim olmayanları
Bir de çınlattım tüm kulaklara Anadolu'nun Turkiyyun meselelerini
Ama büyütemedim sokak arkasında
Türkçesi ağızda helal sütlü bebeleri

Kaan buyur verseydi dergahla bergah mı derdi?
Esselamlı ışıklarda diller kimin derdi ?
Fransız buyrukları dilimizi epey gerdi,
Arabın hayırlısından bile olmaz dile efendi
Ben bir garip Türkçeyim
Öz yurdumda garip
Tek başıma efendi...

Barişcan Balcı

Ben Mi Sevmedim?

Sen sanki hiç yazılmamış bir şiiri bana okutan adam,
Sen sanki daha yazılmamış dünya klasikleri arasına girecek bir roman yazmışsın da
İlk okuyanı benim "

"Seni tam tanıyamadım ben sevdiğim,
Necip Fazıl mı?
Bedri Rahmi ?
Ya da Özdemir Asaf ?
Bilemedim ki onlar nasıl severler bir kadını?
Onların sadece yazdıklarını okuyorum.
Ben onların kadını olmadım,
Olamam.
Ölüler eyy şafak vakti !
Ölü onlar,
Sebebi şu ki :
Ben seni bir tutam geceyle gündüz gibi
Her gün yaşıyorum sevdiğim
Ben sadece seni bildim"

"Onlardan daha iyi misin bilmiyorum.
Ama senin ceketinin kokusunu biliyorum
Siirlerini tanıyorum
Kediyle köpek gibi "

"Bazılarının ölüm tarihine bakıyorum,
Bakıyorum ki,
Ya 1900 aşağı yukarı ,
2000'e kadar.
Ben senin nefesine tanışım
Bundan âla şans mı var ?
Yârim,şairim ... "

Diyen oldu da ben mi sevmedim ?
Ben mi sevmedim?

Barişcan Balcı

Ben Neyim Ben ?

Gül kendi yerinde
Su nehrinde
Can bedende
Güzel değil mi ?
Hangi rüzgar istediğin yerden eser ?
Hangi seher arzu duyulan an gelir?
Ne ellerinle ektiğini
Ne bu uğurda çektiğini
Hangi el duyar da gelir?

Kalemin kağıtla,boyanın tuvalle
Günün günlükle ,hayatın nefesle
Yaşadığı bu aşk gerçekse eğer
Yalanın dilden,bir kırık kalpten
Bir sözün binbir gece yaşattığı selden
Alacağı yok mu hiç?
Soracağı yok mu hiç?

Hattatım ,istediğim kadar yazamadan gittim
Deliyim , kalpağımı giyemedim gittim,
Tabiatım, ağacımı sulamadan gittim
Lokmayım ,hırkayım divane olamadan gittim

Neyim ben ? Bir sefil bile olamadan gittim...

Barışcan Balcı

Beni Yine Sordular

Ulan biz neyiz ?
Her şey miyiz ?
Hiçbir şey miyiz ?
Biz neyiz ?
Çözen söylesin.

Biz dilencinin iki elinin arasında mıyız ki
Her gelene "Allah ne muradın varsa versin " diyelim
Biz iki gecelik dünyada yaşıyorsak eğer
Neden bir gecesinde içip
Diğer gecesinde ayılmaya uğraşıyoruz?

Ben kaybetseydim, bulurdum
Ben yok oldum
Neyi bulayım?

Biz neyiz?
Bir bir şey miyiz ki?

Barişcan Balcı

Benim Adım Hep Kara Listelerde

Kalabalıklara ne kadar aşına o kadar bigane teslim ruhum,
Tutuklasa ne fayda var ?
Yeminle telkin arasında bir yerde kalan,
Bir parça yazı,bir parça sevda,bir parça kumaş...

Hangi rüyada bade alır bu beden ?
Hangi Hızır elinden su içer?
Hangi kırk,hangi tasavvuf bu içime,
Kaç ölüm haberi ikna eder ?

Yaşadığı bedene sığamayan, toprağa sığamayan,
Kara listelerde adı var bu adamın.
Aldığı gecelere teslim,
Yara almadan kaç gün geçirdiği var bu adamın ?

Barişcan Balcı

Beri Şan Güvercinim

İyi ya da kötü dayandığımız bir gündü işte
Yine biten dünden farklısını aradığımız öylesine bir gündü,
Cuma günüydü saat 15.15. çocuklar aşağılara aşağılara indiler, sıralara geçtiler,
En sevdiğimizi okudular yine,
Hep bir ağızdan haftanın son birliği içinde
Benim içimi okudular, vesselam ...

Lakin bir şey oldu,,,
Eve dönüş yolunda bir güvercin ölüsü hasebiyle bir duruş yakaladım.
Tüm hayatı durdurdum .

Uzun saatlerini iskemlelere yediren insanlar
Ey yaşayanlar!
Ben bugün bir güvercin ölüsü gördüm .
Yuva yakını,
Yavruların koynunda son yemini vermiş bir güvercin .
Diğer günlerden daha iyi olması gereken bu gün,,,
Güvercinden beri şan oldu.
Güvercin bir günlük de olsa gönlümde ünlü oldu.
Hiç böyle düşünmemiştim...

Sizin oturduğunuz bu sandalyeler epey hastalandı .
Kalkın !
Biletler bugün bozuldu, kalkın !
Alevler bugün yakmıyor, kalkın !
Bül bül ötüyor içimde o duyarlılıklar , kalkın !
Ben sizin sayenizde bugün bir güvercin ölüsü gördüm .
Yuvasından uzakta ,bir zamanı tamamlayamamış .
Günü gelmeden ölenler, siz kalkın !
Kalkın da güvercin yatsın .
En azından üzülelim bir mevsim kaçırdı diye
Hadi kalkın !

"İtin biri , bozacak o yuvaları" Dedim içime doğru
"Kimse anlayamaz şu yavrunun hâminden" Dedim dışıma doğru .

"Güvercin" Dedim .
Hani şu üstüne kaç bina dikersek dikelim,
Yine de insanlığa adapte olan.
Atom bombası atılsa dahi,
İnsanların yanında olan, yanına yuva kuran şu güvercin,,,
Bizden daha iyi bize alışan o kutsallık ,
Ellerimizden yiyen,
Ailelerimizin dostu ,çocukları seven güvercin ,
Çocukların sevdiği güvercin !

Şehirlerde onlar için esnaflar duruyor
Ekmek parası kazanıyor, ağızlarından,
Onların yediği yemden aileler geçiniyor

Kasketli,uzun uzun havalara dalışlı bir amcaya anlattım bunları .
Bir o mu anlıyordu, şuan beni şimdi???
"Güvercin" diyorum
Demirden trenlere biniyorlar ,ev sandıkları evlere gidiyorlar.
"Güvercin " diyorum
Yüzler yere bakıyor, sonra kaldırıyorlar,
Yüz sandıkları yüzlere bakıyorlar .
"Güvercin" diyorum
Bugün ,,,
" Tutturmuşum ben küçük bir can için" diyenler,,,
"Abartıyorsun" Diyenler de çıktı elbet...
Yarın abarttıkları insanların kulları olacaklar biliyorum .
Dün oldular zaten
Yarın da olucaklar ,biliyorum...

Cenaze evi oluşturdum bir başıma .
Hürriyeti hudutsuz ,göklerin asıl yurtlusu,
Ey !!! Senin vatanının toprağında tek bir taş yok muydu?
Bulutların yağmurunu ilk sen tattın !
Şöyle şimdi tadı nasıl ?
İnsanlık yağmurunu bile sevmez oldu,
Sen söyle yağmurun tadı nasıl?
Şasar beşer insanî mahluklar cevap vermiyor
Sen ver ! Bu yaşadıklarımızın tadı nasıl ?

Adamlar havvalara artık bakmıyor ,
Tutmayanlar tutanlara "Bırak" benzeri telkinlerde bulunuyor .
Ben ise bir güvercin cenazesindeyim
Ne saniyeleri geçiriyorum ,
Ne dakikaları ,
İnsanlarla beraber de yaşamayı beceriyorum haaa !
Ben ki umulmadık cenaze saatlerinde
Bir güvercini kendi ellerimle gömmeyi de başarıyorum
Güya ne iyi yapıyorum...

Cenaze Sonrası :::::

Güvercin : Yuvama iyi bak !
Şair : Bakmak ne kelime , yıktırmayacağım asla .
Güvercin : Sizin bir de bu sorunuz var .
Şair : Bizi iyi tanımışsın,rahat uyu ,ben elimden geleni yapacağım
Güvercin: Beri Şan
Şair: ???
Güvercin: -----
Şair: ????
Güvercin : -----
.....
.....
.....

Cenaze bitti eve dağıldık
Elbette ben önceden de böyle dağılmıştım,
İdmanlıyım epey,
Önce bir duvar aynası başında kendimi bekledim.
"Kendim gelince devam edeceğiz " Dedim kendime kendime.
Devam da ettik hani !
Bir güvercin kadar da mı olamayacağız?
"Sıkıca tutunun güvercin olacağız"
Dedim "Sevdiklerime " "Sevdiğim zannettiğim sevdiklerime..."
Rahat uyu güvercin , biz bir şeyler yapıyoruz ama kendimiz de bilmiyoruz...
Bilmiyoruz yani beri şan !!!

Barışcan Balcı

Beyanname

Tüm kötülükleriyle birlikte bu dünya...
Asla özel bir yer olmadı.
Sadece topraktan yapılan birkaç koleksiyon,
Cezalandırılmayı bekliyor.

Bir ağaç kenarındaysan
Yukarıda güneş de varsa
Gölgene iyi bak .
Bu kara lekeden başka bu dünyaya,
Bırakacağın hiçbir şey yok.

Hayatın matematiği basittir aslında,
İki beddua, tonla dua
Beşikte birkaç ağlayış
Soluksuz iki gece...

Bir gün gelecek ki ...
Seni yakan ateşin yanında buza döneceksin.
Şon kez dön bak çevrene,
Öp herkesi, vedalaş onlarla,
Değişecekler inan.

Sigara küllerinin bizden daha ürkek olduğunu,
Anladığın zaman..
Daha az güleceksin.
Bir iç çekeceksin
Fakat devam edeceksin...

Belki de susturun diyeceksin.
Yok mu evrenin kapatma düğmesi ?
İlk dizeyi tekrar okumaya,
Ne dersin?

Öyle bir yer ki burası !
Silüetini görmek için Arzail'e
Para teklif ettiklerin,
Daha fazlasını ölümün için verir.

İnan bana göreceksin
Cezalandırılmayı bekleyene kadar
Sabret beyannamem...

Barişcan Balcı

Beyaza Takıntılı Bürünler

Yere düşen bir şeker taneciğinin çıkardığı ses kadar haykırdım
Yaralara değerdim eskiden tesirim vardı
Bir zamanlar,,,
Benim açmadığım yaralara değerdim
Daha da derinleştirdim,
Diretmelerim vardı,,,
Benim yara dersi öğretmenlerim bile vardı
Ben eskiden daha çok ses çıkarırdım
Yılda en az iki çocuk doğururdum
Günde üç kere şeker verirdim onlara
Ses çıkartmalarını söylerdim
Birer birer yere attılar
"Ne kadar çıktıysa" dediler
Güldüler
Çocuklar güldüler
Uzun zaman sonra ilk defa güldüler

Benim eskiden toprağım hissettiğim topraklarım vardı
Ayvalıklarda denizlerim vardı
Tuzunu içtiğim
Sularım vardı
"Ses çıkartmadan..." İÇTİĞİM.

Bu aralar çok kasvetli hayallerle uğraşıyorum
Sislerle sevişiyorum gözlerime buğular doluyor
Yine de doymuyorum
Azıcık bir zaman dilimi kalıyor elime
Utanmadan zamana bakabildiğim saatlerde
Onlarla bir şeyler yapmaya çalışıyorum
Elbette "sessizce ve sakince..."

Ve ben,,,
Gelinlikleri öperdim damatlardan arta kalan zamanlarda
Hiç bir beyazı öptüğünüz oldu mu ?
Bir çıt bile çıkarmadan
Hiç siyahların yanında öldürüldüğünüz oldu mu?
Beyazlarınızı giyip bir daha asla çıkarmadan
Benim hiç olmadı
Olduysa da bembeyazdan daha siyah rüyalar gördüğümüzüzdendir...

Benim ilk tazeliğini koruyan beyaz çamaşırlarım vardı
Utanırdım diye asamazdım balkonun en görünen tarafına
Senin Melek yüzünü ilk günkü gibi koruyan bir yüzün vardı
Zarar veririm diye sevemezdim
Sevmedim gitti
Ne iyi yaptım
Şimdi zevkle utaniyorum çamaşırlarımdan
Senin Melek yüzün karışmadı ya
Hâlâ temiz kaldı benim çamaşırlarım
Bembeyazdan daha beyaz...
Hiç ses çıkarmadan

Sonra,,
Bazı ağaçların altında yıllarca oturduk
Yaprak avına çıktık ağaçlara geri takmak için onları
Tabi en çok kavaklara hayrandım
Hatta bir kavağın ölmeden önce öleceğini anlamıştım
Ağacın gövdesiyle izler hakkında hasbihâl ettik
Daha o gün yapraklarını sevmeyi anladım
Beyaz değil diye
Söz dinledim yaprak toplamaktan vazgeçtim
Sessizce,,

Tâbi ben bu hâle gelene kadar
Çöllerin de sesini dinledim rengini içtim
Göllerin de
Gökyüzüne de kulak verdim
Yağmurunu da
İçtim

- 1.Herkes çok merak ediyor,nedir?
- 2.Sessizliklerde ben silah seslerini bile duyuyorum
- 3.Herkes gibi yani...
- 4.Hayır herkes gibi değil asla
- 5.Anlamadım
- 6."Herkes gibi yani..."

Görünüşte ciğere dolmuş sigaraları da içtim
Beyaz kağıtlara sarılmış yurdumun mahsüllerinden
Ben eskiden zarar da verirdim kendime mesela
Şimdi zarar görmüyorum
Yeterince aldığım için

Hep güzel şeyleri de olmaz ya beyazların
En derinden bir ses bile çıkartmamaların
Bazı hesaplar da sorulmasa da verilir
Çünkü,,
Yaşanmış kutsal tarafı yaşanmamışların

Hastanelerin yüzünde beyaz solukluğu
Tabi bu beyazın da var elbet boğukluğu
Onlardan dolayı kıskanır tutanlarını
Tabi bu beyazın da var elbet soğukluğu

Yine de acı tatlı sevmekse sevmek sevmektir,,
Sessizce ve sakinçe,,
Beyazlardan bile sakınarak...

Barişcan Balcı

Biliyorum İçimdeki Bana Sesleniş

İÇİMDEKİ BANA SESLENİş

Uzak kal,
Belki de yakın.
Ya kulağıma gelen o yalnızlık türküsü?
Felahlar diyarında göz olmuşum.
Kaybolmuşum...

Bedenime ağır geliyor,
Kefen gibi onsuzluğun örtüsü.
Yasaklar diyarında, diyar olmuşum.
Yasaklanmışım...

Bir ömür yaşarsın,
Tek kitaba sığar ya?
Ama bir gün seversin,
Ne kitaba ne de içindeki kora...
Yazılmasın istersin onsuzluğun öyküsü,
Ne yeryüzündeki hiçbir ağaa ne de bir damla suya.

Konuş...
Belki de sus!
Ya vicdanıma dokunan o son sözü?
Tekinsiz bedenime hapsolmuşum.
Çıkamıyorum...

Ruhuma ağır geliyor,
Ama gibi bakan her gözü.
Sen söyle susmuşum.
Konuşamıyorum...

Barişcan Balcı

Bir

Bir kara parçası üstünde yürürken aya baktım,
Çimenleri eze eze büyürken aya baktım,
Duşumu alıp çay içerken,
Gri binalarda sevişirken ara ara vakit bulduğum tenden bir göz ucuyla,
Aya baktım .
Hep aynıydı...

Sonra bir de evin önüne baktım
Çardak değişmişti.

Mahalleye baktım,
Muhtar değişmişti.

Şehre baktım,
Nüfus değişmişti.

Ülkeye baktım,
Bir şeyler değişmişti

Dünyaya bakamadım gözümü aldı
Gözüm alıştığında,
Her şey değişmişti

Ay neden aynı kalmıştı ?

Barişcan Balcı

Bir Amerikan Sabahı

Sigaramı New York gökdeleni gibi dizdim sıra sıra ,
İki bina arası tüttürüyorum,
Dumanı zihnime karışmış kaideler
Kör olası zihniyet,
Kör olası kaideler.

Bir uçak biletinden ölüm fermanı mı olurmuş?
Doğru hazırla valizini Mrs.Wanda İvelisse
Dünyanın bir daha hiçbir zaman aynı olamayacağı gündesin
Ama bunu fark etmiyorsun

Uçaklar yok mu uçaklar,
İnsanın en güzel mezar taşı .
Seyret Mr.Scott !
Dünyanın yıkılışını

Barışcan Balcı

Bir Anı Nassar Kadar Güzel

Fatih'te bir sokak başı takıcı, az ilerde camiilerin en güzeli,
Yanımda "Abi su alır mısın " sesleri
Yüzümde ceryanların en meşrebi
Şanki insanlığımı süpüren bir rüzgarın akıbeti
Ötemde bir mezarlığın kıymet bilmez ölüleri
İşte böyle bir anda tanıdım sen olan seni

Dört insan gördüm, ağız ağıza beni konuşuyorlar
'İnsanın en insan olmadığı zamanda yaratılan insanları "konuşacak değiller ya !
Mezarda yatanların avukatları değil
Ölülerin asil rengi değil
Benim tanıdığım kadın hiç değil
İstanbul, yine İstanbul,,, yine İstanbul,,,
Usta Constantin !
Yine bir sokak arası oluyor ne oluyorsa !
Niye olduğunu anlayamadığımız şeyler arasında,,,

Senin Allah'a çıkmadığın bir çarşamba bile yok Nassar,
Geceleri aç uyur, koynunda bir şarap tortusu
Kafasında imkansız bir aşk öyküsü
Bir sevda uğruna Nassar,
Bir sevda uğruna,,,

Ben inanıyorum ki senin kalbinle tüm dünya doymalıydı
Sadakât, ölmek kadar içimizden olmalıydı
Senin bir kan damlanla tüm gök kızılca dolmalıydı
Fakat olmadı Nassar ,bir şeyler olmalıydı

Şu korkunç ağırlığıyla omuzlarındakinin
Nefes almaya çalışıyorsun Nassar,,,
Anımda yer bulmaya çalışıyorsun
Omzundakileri indirdiğin dünyadan vakit bulduğun zamanlar

İşte böyle bir zamanda senle ben denk geldik
Bir Meryem edasıyla başladık seninle günümüze
Ve geldik,
Kapılar ardında gizlenen asırlık sözümüze
Geldik sır bilmez soyumuza
Anlattık dostumuza
Kırlara, sulara, hâbillere anlattığımız gibi
Seni melek etmeyen Allah, bize neler yapar Nassar ,,,
Neler yapar ?

Seninle ben bir kilise çanında beraberdik eski dünyalardan,
Seninle ben bir ezan vakti İstanbul'duk şu sıralardan,
Seninle ben yaratılan umudu yaşayan,
Ölümlerden ölüm beğenenlerdik sevdalardan,

Biz seninle Nassar,koparılmıştık en güzel anılardan

Bir arabesk tutturmuş sokaklar, ara ara bağılıyor günceleri
Ey benim dert ortağım, bırak şu düşünceleri !
Belki cennetten kovulup, bu dünyaya gelmişiz
Eyyy bir tutam Nassar çekme bu işkenceleri !

Barişcan Balcı

Bir Bak Bana (21.yy Şathiyesi)

Sırat köprüsün sen .
Şıhhat öpüşün senin
İstirahat her bakışın bana
Kabahat her sözüm sana
Sefahat bana
Yâ diyip nidâmı beklemezsin inşallah
Sitem günü.bugün
Bir bak bana !
Her yerin yerinden oynayışı
Bu sefer çok zor şiir seçtim sana....

Zülf-i divanım sana mı ait ?
İncecik sırat köprüsünün altında,
İncecik, talihsiz, tekinsiz, yorulmuş...
Dökülmesine izin vermedin saçlarımın,
Fakat ben...
Fakat ben,
Geçmek istemiyorum artık...
Umduğumu bulamadım.
Gölgesi ağır geldi diye değil...
Allah'ım ne yaptın?

İki bin on binlerce duyduğum "Bu şehre neden geldin ? "sorusu...
Sırat'ımın suratım kadar zor çözülmesi benim
Tozlarla akan derya susuzluğumda,
Her kentin bir ayrılığı vardır.
Râb'la ayrıldık bugün,
Beni özleyecek biliyorum
Benim gibi bir kulun gelişi vardır,
Güneşin alışık olduğu, hatta dost olduğu sabahın gelişi...
Her dünyaya gelişin ne yazık ki gidişi vardır.
İstemiyorsun biliyorum ama,

Bir bak bana Allah'ım ne yaptın?

Ne yazık ki ben yumurtadan henüz yeni çıkmış balığım,
Yaz ayları kundaklandım,
Kış ayları sandıklandım,
Beni korkularımla kökümünden yaktılar
Ne yazık ki beni bir solucanla kandırdılar,
Kayalara gizlendim,
Göstermem yüzümü senden az bile saklandım.
Mutlaka her kul gibi önce senden suçlandım.
Sonu mutlak ölüme varacaksa,
Ne diye günahlarla boklandım?

Bir dağ ölümüydü ruhum .
Depremlerle yer bir olan,

Özenli bözenli bir çeyiz,
Düğünü yarım kalmış gelince,
İnce ince düşü bile kurulmayan bir umudum .
Alakası olmayan her şeydi ruhum ,
Benim ruhum...
Sadece benim mi ruhum ?

İpinceydim, belki daha rahat kazak olabilirdim.
Kapalıçarşı'da altın gibi bir damadın üstüne takılırdım,
Belki sonbaharda düşen yaprak,
Belki cürüyen bir elma olurdum.
Bir işçi süpürsün beni çok mu?
Ne de olsa Melendiz Toros'a göz kırpar günlerden bir gün .
En azından Adem yemezdi beni
Katır kütür,
Çok mu ?
Yemin ediyorum biliyordun .
Benim bu dünyanın dalgasını yiyeceğimi !

Hiç unutmam !
Bir pazartesi günü,önümde yapılar bile duramıyordu.
Ben yapılara karşı duruyordum...
Kimden olacak senden aldığım güç ile yaptım .
Her yanan pencereden bize selam verdiler.
Senin için almadım
Ben,
Senin için almadığım gibi
Dünyanın güneşle sevişmesini defalarca izledim,
Bu günaha ortak oldum defalarca ,
"Günaydın"dedim sevdiklerime.
Ne de güzel kandırdın beni ?

Hangi düğün hangi bayram ?
Bir bak bana !
Hangi ölüm hangi devran ?
Ben hiç alışamadım.
Çok utanıyorum...
Bir bak artık bana !
Ya al yanına
Ya da yaşanmamış say !

Barişcan Balcı

Bir Ceket Meselesi

Bugünlerde çocuk olmak istiyordum,kahve bir ceket bana inşirah vermez.
Sokaklarda...
Katresi yalın o sokaklarda,
Avare avare dolaşan bir ceket,
Babamın üstünde zamanında çok paralanmış
Taa on beş yıl öncesinin cigara kokusu üstünde tüter.
Halbuki bırakmıştı sigarayı astsubay kıdemli başçavuş.
Ben o adamın bıraktığı yerden devam mı ediyorum ?
Ne çare ?

1982'nin yazı , uzun bir adam daha reşit olmayan bir kadını sevmiş,
Kadın da onu...
O zamanın kadınlarının daha 15'inde reşit olduğuna bahse girerim .
Neyse ...
Bu ceket de gelmiş o günlerden bugüne .
Sonra genç bir şairin omzuna,
Ne zaman iner belli değil.
Uyusam kalksam sabah belli değil,
Okusam yazsam cümle belli değil

Şimdi bu ceket cidden görüldüğünden ağır
İnanmayın siz bana .
Onunla cay içmesi var
Gökyüzünü seyretmesi var
Bazı sarı yapraklarda bazı çınarlarda,
Görünmesi var.
Bir de silinmesi var tabii !
Bir de ben varım bulutlara küfreden ,
Ben !
Bir müsaade etse belki
Başka bir kalbi sevmesi de var
Şevmesi deyince unutmadan söyleyeyim,
Ölüp ölüp dirilmesi de var !

Her ne zaman bir sevda görsem bu cekete denk geliyor,
Sadece iki defa olmasına bakmayın .
Biri başçavuşun biri benim.
Ceket öyle söylüyor ,
Kahrolası yine neler söylüyor?

Ben hayatımda böyle üşuten ceket görmedim
Üsütmesi kasımın anasına söver gibi ama
Sanmayın ki mutsuzum !
Beni boşverin ben ceketimle çok mutluyum.
Çünkü bu ceket cebinde az para bulunabilecek ,
Ya da içine son şiirimi koyabileceğim bir ceket bu,
Cesedimden okuyacakları,
Evet !
Yazıyorum,mutsuzum .
Evet !
Ben de böyle mutluyum...
Sular gibi durulurum belki.

Belki ağzımda bir adet kabuksuz fıstık,
Fazlasında gözüm varsa ceketim üstümde yansın !

Falanca duyguları denize döküp ben de isterdim şiirin en kolayına gitmeyi
Bir de şarap isterdim yanında peyniriyle,
Ceketimi koysam kazanır derdim de
Ben seçmeyi ne zaman bildim ki seçilmek istiyorum .

Hani şu yaz günlerini bilmesem hep kış zannedeceğim,
Sokakları tanımasam insanlar hiç yaratılmamış zannedeceğim,
Elimi tutsan tanrı kim bilmiyorum zannedeceğim ,
Heyecanıdan gebereceğim,
Ceketim yüzünden ,
Hepsi onun yüzünden ...

Neye gücendigimi söyleyeyim ben sizlere
Neyin beni güçlendirdiğini söyleyemediğim gibi mi ?
Soğuktan allara çalan suratımla
Hangi savaştan galip çıktığımızı mı ?
Neyi söyleyeyeyim sokakların caddelerin isimlerini mi?
Ne yapacaksınız?
Yürüdüğüm arka sokakların bunları yazdırdığını düşünüyorsunuz?
Düşünmeyin bir ceket giyin üzerinize !
Sizin de üşümüş olduğunuzu,
Hiç düşünmek istemiyorum.

Ben bu yüzyılın son ceketlisiyim
İyi giyimim,maskülen bir kokum, yapılmış saçlarım bir de yıkanmış gönlümle
Uzaklara selam ederim hep
Bana en yakın olan uzaklara...

Dün gece dinlediğim bir kuşun haykırışı için en az iki gece uyumamışlığımla
Savaşımı neyle verdiğimi bilmememe rağmen Kendimi defalarca kelepçelemişliğimle,
Sabah akşam baş ucumda beni gözetleyen lanet olası,
Deri defterimle...
Ben son ceketliyim
Bu da bir ceket meselesi...

Barışcan Balcı

Bir İnsan Tanımak

Bugün de başını anası yıkayan çocuk gibi mağrur,
Bir o kadar süzgün çıktım karşına.
Bilir misin ?
Bendeki duygusuzlukların sebebini ?

Bugün de bastonu kırık, ayağında çarık, evladını gözleyen bir yaşlı gibi,
Benzi soluk çıktım karşına.
Bilir misin?
Bendeki karamsarlıkların sebebini?

Bazen eti çalınmış bir kedi bazen de su bile verilmeyen bir köpek gibi,
Suratı asık çıktım karşına.
Bilir misin?
Bendeki kalpsizliklerin sebebini ?

Bugün söndüğü halde kafasını Ağrı Dağı'na yaslayan Süphan gibi,
Nacizane isteklerimle çıktım karşına.
Bir zamanlar kudurmuş,
Şimdilerde suskun.
Bilir misin benim sönüşümün sebebini?

Bugün içi dopdolu bir bulut gibi,
Yağdırmaya benzer arzularım vardı içimi.
Dünden haberim gelmişti,
Hâlbuki...
Bilir misin rengim gri olduğu halde
Yaşamayışımın sebebini ?

Bazen Eylül'e rağmen gelmeyen sonbahar...
Tıpkı kaymış mevsimler gibi,
Ruhsuz çıktım karşına.
Yaprakları sarı renkte,
Kendine kurumuş bir dalla birlikte.
Fakat bilir misin dökülmeyişimin sebebini?

Barişcan Balcı

Bir Kez Sorarım

Çok şey mi konuşmak istiyorsun aşk hakkında?
Önce kaç gece sustuğunu sorarım.
Bu alev , ne zaman sönecek merak eder misin?
Önce kaç kalp yaktığını sorarım.

Gönül treni ne zaman kalkıyor ? Diye soracaksan,
Ayrılığı sevda gece orda mıydın?
Hangi durakta kaçırdım ? Diye soracaksan
Doğru aşkın trenine binip binmediğini sorarım.

Hangi kalpte yerim olacak dersin aşk yolunda?
Önce kaç gönlün ülkesi oldun diye sorarım.
Gönüller nasıl mı açar kapısını sevdiğine?
Kaç hatıraya kapıları kapattın ? Diye sorarım.

Ben ne zaman nefes alabileceğim ? Dersen eğer,
Kaç nefesi tam dibinden kestiğini sorarım.
Ne zaman öleceğini merak mı ediyorsun?
Beni kaç gün yaşattığını sorarım.

Hangi sevda yolunda prangalandım ben ?Dersen
Kaç tutkunun esiri olduğunu sorarım.
Ben sorarım işte ! Gördüğün gibiyim mi dersin?
İçime hangi gözle baktığını sorarım.

Barişcan Balcı

Bir Reçine Tenasüp (I) Başlangıç

Emek kokan ellerin,
Kağıt kesikleriyle donanmış.
Ve muhakemesi tam olmayan bir adam tarafından zamanında tutulmuş..

Ben gök kubbeli bir çatıda,
Sanki ağacımın asla çıkaramadığı reçinesi gibiyim.
Ne kadar söylesem dalgalarda,sallarda,
Haram topraklarda salına salına,
M rekkeplerim kusar ben yazmam.

Bu bir matem değil,bu bir isyan şarkısı,
Bu tuhaf bir kalp ağrısı,
Demiştin ya kimi sever ?
Nasıl sever ? Neden sever ?
Gün batımının renklerine bakınca anladım...

Manzalarda bulurum belki bu geç kalınmışlık hâlini,
şehvet tarlarlarına ne ektiysen onu bieceğim.
Kim yaşamış şu aşk denilen şeyin en hasını ?
Dalgalar k p recekse daha niye denizlere yumruk atacağım?

Vazgeemedim iki tutam merhemdi , göremedim kızıl t r bını.
İçimde yatıya kalan huzurumun misafirligi gönlümde   günü geçti.
ekilin !  sk dar'a anlatayım bir de o görsün tevazunu

O da bir reçine tenasüp.
Olmasın istemem tesadüf...

Barışcan Balcı

Bir Reçine Tenasüp (II)

Elimde kirmani keskinliğinin kanayan yarası,
Bunu kağıt kesiği sanan ahmak kalemim.

Bir ağacın reçinesi için dalının boğazına dayanan bıçak,
Bir nevreghananın sadece sapı kalmıştı ,tuttum onu.

Saadetbilmez adını Salacak şahiline sapladım.
Gölgevermez turuncgillerin Üsküdar'da olmaması gibi.
Tevazunu duymadı bu sefer kimsecikler..

Kaç yerinden delmişim dünyayı senin için?
Kaç kere denizlerin dalgasını yedim senden geldiğini bilmeden.
Sensiz sedasız kaldım kaç gece ben !
Bir akşam sıcaklığı bu tenimi ,
Güneşin batışı geçe...
Sevdanın sürgününde buldum en güzel hislerimi.
Ve kendimi ,bilinmez şahsiyetimi...
Denizleri köpürttüm en derinden yumruklarımla
Öğrenilmiş çaresizlik içinde dünyanın umulmadık sevdasisin.
El-emin duysa kıskanır,
Boynunda görse Turgenyev'in ilk aşkını

Şimdi ben ne anlatayım çocuklara ?
Hasrettin caddelerinde bir tutam çocuk kalanlara ?
Çocuklar çarşılardan aldılar bayat bir gofret
hatırası
Yudum yudum,asil ve çocukça açtılar içini bir portakalın kış vakti ,
En hasını...
Fısıldadın bana kelimelerin en yasını,
Kimildadı gök , yerle yeksan
Görmedi ne tahtalar ne mürekkepler
Böylesini...

Nefesim,
Benim gönlümde tanınmışlığını bir gün el kızı yapmasa,
Büyük kavgamda kıyamete son üç kala beraber savaşmışlığımız olmasa
Ve pek dâhi sen benden sonra inim inim yüzük parmağını doldurmasan
Hepsi bir tesadüf olsun istedim.
Burası çok mühim...

Sen yokken ben bir kışa başladım inanamazsın
Tek kelime bahsetmedim beyazdan
Beyaz sen değil diye...

Akşamlarla dost ,gündüzlere bir yurt biçmeyen şu aşılı günler,
Hangi şatafat ve hangi düğünü çağırıştırır o günler?
Olmuş her bir dert bana Osman Bey'in devlet nişanı.
Olmuş bana aşk,
Batılların en işe yaramazı bir parkta Tanzimat'ın fermanı.

Sarıyla dost olan kırmızım ,birleş de olsun bir küçük tenasüp,
Kağıthane,Üsküdar görmedi Hüdayi'den beri böyle bir tapınışı
Hatta hiç bilmedi ezelden beri Eyüp !
Böyle bir dayanışı !

Son kez söylüyorum inan.
Bir reçine tenasüp ,
Olmasın istemem tesadüf !

Barişcan Balcı

Bir Reçine Tenasüp (III)

Limana yaklaşan bir yük gemisi
Elbistan'dan elbiseler getirmişti tüm yurdumuza
Ve bense dua etmediğim zamanlarda
Bazı sevdiğim renkleri birbirine iliştirirdim
Bir dikiş ğretmeni
Veya tenaspc Lafiya Beyler gibi

Bana kalırsa diğerkleri elbiseleri sadece giyer
Sen hariç
Yırtık pırtık giydiklerimle
Tenasplerden bir yük gemisi yaptım
Kaptansız
Tayfasız
Ellerimde terzi makası kan karası
Dmensiz
Tufansız
Ve en nihayetinde sensiz

Biliyor musun ben yazın en sıcak günü kutup ayılarını parka çıkarıyorum
Oynatmaya
Sen kızardın hatırlar mısın?
O kutup ayıları yağcılardan reçine istediler
Benden Ecinnileri istediler
Benden tüm reçineleri istediler
Vermedim sanıyordum
İrin irin pişmanlıklar akıyor liman sahillerine
Ve bankalara
Nihayetinde en kimsesiz parklara
Sahipsiz paralara
Akıyor akıyor tenasplerce
Turuncu renklerde
İçimden taa derinden,,,

Sana en yazılmamışları yazmak
En büyük doğal afetlerin kocası olmak gibi
Bir heyelan dürtüsü
Düşen çığların bir yaz vakti üstüne çıkıp tekrar düşsün diye
Bağırarak gibi
Sellerin karısı
Bulutların kocası olmak gibi
Durduramıyorum
Kayboluyorum
Aynı gezegende değıl miydik?
Peki ya tesanpler
Aynı kaderde midir?

Bir ihtimal evimize insandan tohumlar dikedik
Parkelerde çocuklarımız olurdu
Sıcak sularla yıkardın beni
Turuncumsu renklerde
Halıcı gelir ben parasını derdim

Sen arka odada beklerken
Ben seni evimize gelen yepyeni çamaşır kokusundan bile kıskanırdım

Gülhane'ye otururduk sana bakarak biraz hiclikler karalardım
Sen var ederdin
İyi mi?
Biraz da yazılarına turuncu ekle deseydin
Ben tenasüplere gizleseymdim bizi
Direkt turunculardan bahsetmeseydim
Belli olmasaydık
Ne var ?
Nazar boncuklarından kıskansaydım seni mavilikler içinde diye
Küfreseydik erkeklikliğimi doyursaydım

Eski püskü rüzgarlarda karıncaların yuvalarına girseydik
Tarihin en ağustos olan ağustoslarında
Yurdumun birasını içseydik
Huzurumuz giz olsaydı
Refah gizde olsaydı
Ölümler uyansaydı bir günlüğüne
Biz uyutsaydık geri huzur dolu kollarımızla
Ve o gün ne kıyamet ne de son gün olsaydı ?
Ne var ?
İstemek de bedava olsaydı
Bedavalar bile bedava değil
Tenasüpler bile,,,
En önemlisi tüm bunlar olmasaydı tesadüf
Çünkü istemem...

Biz hayatta kiracı evleri beraber uyuttuk
Şehirler kendi kendine alıp başını yürümüş
Memurvari tavırlarla hayata da kiracılar olduk biz
Turuncular olarak
Turuncu da almış başını başladığı yere dönmüş
Herkes en çok başladığı yere dönermiş
Bir doğru ise en çok başladığı
Yola çıkmadığı
Vakit en doğrudur.
En saf halleri özlemek gibi bir şey bu
Bu bir tesadüf değil

Bahsetmesem olmaz sen bilmiyorsun
Tolstoy İnsan Ne İle Yaşar'ını muhtemelen senin için yazdı
Ne büyük bir ayıp seni tanımamak
Fakat bu olsaydı ben o romanı yazdırmazdım
Huyum kurusun
Turunculardan bahsetmeyen romanı ne yapayım ?

Tüm inkılaplar bizim için yapılmışsa

Okuyor yazıyorsak hâlâ mektupları
Bazı sandıklar bizim tarafımızdan açılmayı bekliyorsa
Ölümler gibi
Şu limanlar sana elbiseleri getiriyorsa
Ve ben o geminin en hayırsız kaptanıysam
Bir reçine tenasüp
Elbette tesadüf olmamalı
İstemem
İstemeceğim...

Barişcan Balcı

Bir Reçine Tenasüp (iv) Son

Bu son uyantıda dört tarafımız dünyalarla sarılmışken
Cüce galaksiler musalla musalla geziyordu
Aldebaran'la Venüs'ün vuslatı için
Birkaçıyla topaç bile oynadık adını söyledim ilk yanan ben oldum
Nasıl olduysa rüyalarımızı bile yırttık
Tüm dualar hazır zaman az
Dudaklar hazır nefes az
Hepsi bayrak açtı şu ilahilerde en güzel ahir zamana
Artık bir şey olmalı !
Bu hiç bir şekilde tesadüf olmamalı

Boş zamanlarında ben ilkel kabilelerin elinden papaya çalan çocuk
İstanbul Ümraniye'de kehribar tesbihçisi Fanî Amca
Saltanatken balkabağı duruşmasında içi oyulan şair
Eyy tüm haram yemişler !
Hepinizi affediyorum
Ammmaaaa !
Bu son olsun

Bunların hepsi senin içindi
İnsan isyanda
Doğa bağılıyor,yurdumun gemileri siren siren sesini çıkarıyor
Vapur başı martılar öylesine uçuyor
Şu yolunda herkes sadece işe gidiyor inan
İçimizdeki en önemli organı unuttuk
Ama en azından
Elbiseler dikiliyor
Çocuklar hâlâ ağlıyor
Anneler annelik vasfına hormonlarından dolayı sahip çıkıyor hâlâ
Her şey bildiğin gibi
Sen yokken keleklerin yirmi dört saatte ölmediği bile kesinleşti
Ben de durdum ve
Kralların kralı kral kelebeğinin hikayesini yudum yudum içtim

Ve en sonunda deniz taşsa da mevsimlerin kimyası değişse de
Yine çöl kumlarını soluyordum ,yine volkanik lavların
Tam önünden geçiyordum
Ne bir tabela misali uyarı , ne de bir alarm vardı
Bir tek ben vardı bir güvenlik memurunun turuncu yeleği
Karanlıkta kırım kırım parlayan
Her an atmaya hazırdım kendimi
Dünyaya satmaya bedenimi
Hazırdım,,,
Yanmaya hazırdım
Ne diye ?
Bizler cesaretliydik sonuçta
Ve en önemlisi bu tesadüf değildi
Tenasüplere kayboluşumuz gibi
Ne diye?

Örneğin /
Senin olmadığın zamanlarda kendimi geçtim ,
Çocukluğum ürpermesin diye epey uğraştım
Bir gün hatırlıyorum
Bizim evin ocağında dört yer var yanacak,her ocak gibi
Birinde çay birinde yemek diğer ikisi boş
Yine de seni içmek için tekne orucu tutuyorum
Öğlene kadar dayanabilir bu bedenim
Anla beni ve bunların hiçbirine tesadüf deme !

Senle ben ilk defa bu son şiirimde konuşuyoruz
Anlaştık artık bizle senden bir şair çıkar
Bizle sen olmayı başaramamıştan ne çıkar ?
Ne Matematik ne Türkçe
Biz seninle çöl faresini kutuplarda beslemedik mi ?
Ve aykırı yazılar mahkemesinde
Hiçbir ceza almadan fâil olmadık mı?
Tasadüf değildi
Zaten ben oldum olası istemedim tesadüf olmasını

Oğlumuz bir kaplan yavrusu oldu üzerinde turuncu şekilde şeritleri var
Ben de gerçek mi değil mi diye yaptım affet
Yüzümü sana çevirdim sen misin diye ?
Çünkü sen benler yokken
Yıldızları ağılattın peşinden ,
Ben ki denizden öksüz bir şehire hemşehri
Sükutu sesle karıştırdım
Yaşadıklarımıza ilişme !
Oğlumuz da kızımız da kaplan olsun
Ve en önemlisi bu tesadüf olmasın

Her gidişin bir karın ağrısı olduğunu
Bir umuda tutununca anladık
Ben ki gitmelerin şairi
Tutamayınca anladım
Bir tenasüp olsa gerek !

Seninle anlaşıp soyundugumuz yetmedi mi Mars için ?
Seninle anlaşıp soyundugumuz gün
Belki de dünyanın son günüdür
Doyasına yaşayalım derim ben yine de
Kapıda bekleyenler için biz olalım ahretin hesapcısı
Yüreğimizin en hayır bilmez kapıcısı
Gazete getirelim âhval yıllarının bin sekiz yüz altmışları gibi
Ben unutuyorum sen hatırlat küpür küpür
Ey ulan İstanbul önce sen köpür !
Alt tarafı biz bir aşk yaşıyorduk
Ben dedim olmasın Tesadüf
Sen dedin " Bir Reçine Tenasüp"
Ya da ben dedim

Bilmiyorum,,,
Hoş geldin ya da hoşça kal
Reçinelerime de sahip çık yeter !

////////////////////////////////////

Barişcan Balcı

Bir Sonbahar Seveceğiz Hepimiz

Edebiyatın fazlası haram dedim .
"Daha fazlasını yazarsın " dedi.
Sokak lambasına roman yazarım dedim.
"Yanına yapraklarımı ben dökerim" dedi.

Yaprakların telaşını görüyor musun sevgilim?
Sanki yağmurun konserini izlemeye toplanıyorlar.
Ben oradaki hangi ağacım bilmiyorum .
Hangi yaprağım sendin de döküldün yere ?
Bilsem ben engellemez miydim ?
Bu sefer ki sonbaharı.

Aldığın defterlere geçirmek istedim bu porteyi
Kim görmüş sevdanın böylesini,
Böylesine dökülüştünü ?
Böyle bir ölümü hangi yaprak hak etmiş?
Şerefsiz bulutlar...
Rüzgar nereye eserse oraya giden adi bulutlar
Ben onlardan olmayacağım.

Sokak başı takıcı...
Üç beş kadın seçmeye çalışır sana takını ,
Bana değil inan !
Gözlerimde sana vurgun hallerime,
Duydukları saygıdan olsa gerek.

Bu sonbahar hepiniz seveceksiniz !
Öğretmenden ödev ,
Aşıktan bade size.
Bir kere de doğru düzgün sevin diye.

Çantandan çocuğa çıkan bir şeker gibi yalnızlık,
Şahibini bekleyen...
İçi , ruhu çocuk dolandırılanlardan olmaktı benim isteğim
Yalayıp yalayıp bitiremediğim
Fakat aşk gibi yalan yutamadığım...
Yutmak istemediğim.
Belki de tek lokmada kalbe indirdiğim

Bir sonbahar seveceğiz hepimiz.
Bir sonbahar,sonbahar ...

Barişcan Balcı

Bir Tutam Kırmızıya Boyanmış Beyaz Şapkalar

Bir fotoğrafa bakıyorum yüzyıl öncesine ait...
Turnalar,ağaçlar,huzurla sallanmayı bekleyen çocuklar,
Ben mi yanılıyorum ,zaman mi geçti üstünden?
Sanki kırmızıya boyanmış o bembeyaz şapkalar...

Gölüş aynı,tasa aynı...Aynı alaladelik ve telaş
Ne değişti ki o günden bugüne,
O gün de aynı kan bugün de aynı savaş

Soyleyin kahvesini Kunduracı Ahmet'in ,Kasap Halil'in
İçsinler sigarasını çeksınler derine dertlerini
Onlar ne kaldı yaşanacak diyip durulardı,
Yine de yaşayacak bir umut bulurlardı.

Barişcan Balcı

Bir Türk İlinde Yaşanan Bir Türk İlinde Kalır

Bir Türk ilinin atlı karıncasına binmiş gidiyoruz
Sırtımızda balık kokan sokaklar
Büyüdükçe minyatürleşiyor burası
Şurası, yok yok şurası...
Acıyor,,

Yüreğimizde tütsü yakıyorlar duman duman tütüyoruz
Bir türkü tütürüyoruz türkü türkü
Ben sana ve kâinata gelmekte çok geç kaldım
Bir Türk ilinin atlı karıncasına geç kalır gibi

Rençberin boynunda orak , ruhumuzda çocuklu bir merak
Yarısı çorak, yarısı kurak,
Sen bana ve kâinata çok erken geldin
Şimdi,
Yabanıltrak yabancılarda tat kendini kıvranarak

Kimin ağzına sürüleceğini bilmeyen bir peçete gibi yaşamak da var bu hayatı
Bir Türk ilinin haritasını yapmışlar peçeteden
İşte o peçeteden yapılan her şeyi ,her şeyi severim ben
Kimin ağzına sürüleceğini bilmeden,bilmeden
Pamuğa hayran olarak da yaşamak var bu hayatı bembeyaz
Şimdi nasıl yaşarsan yaşa
Bir Türk ilinde yaşanan bir Türk ilinde kalır

Bugünlerde vardır atalar gibi cenk edesim
Fakat daha duyulmaz kendime bile sesim
Sen en sevdiğim aylardan Ekim'sin
Sen bir iklimsin ,ilkimsin
Sen Eylül'ün yabancısı ,sen Kasım ayazı !
Senin geçtiğin satırlarda kaçıyor ölesim
Senin de varsa bir bank başı naaş bekleyesin
Şu sonbahar bittikten sonra dileyesin
Bir Türk ilinde yaşanan bir Türk ilinde kalır

Barişcan Balcı

Bir Zurna Sesiyle

Bir zurna sesiyle apartmandan çıkan taze gelin,
İçinde müzmin bekar neşesi
İçre içre bir deniz tuzu tadında gözyaşları
Köprüleri yıkan bir bakiredir, neşesi yerinde
Damattan arta kalan nefessiz birkaç melek ardında bıraktığı
Bangır bangır duyuyorum Türkî çalgılarımı
Anne ,baba,abla,gardaş hep beraber gelmişler
Binbir namus nöbetçisi
İlahiyan bekçisi
Damadın şahitliğini yapan yobazlığın pençesi
Gözlerimle gördüm
Gözlerimle öldürdüm
Gelinin neşesi hepimizin ortak neşesi
Gelin öldü...
Duyanlar damat olur bu akşam

Barişcan Balcı

Birer Birer Zindanlaştık

Bir dünya tutturmuşum inadına , perdelerin tiyatrosunda,
Makberin oyunu ellerimde bir kukla olmuş göz göze ama yalnız başıma...
Emekli askerlerle hasbihal ederim içsel tarafımın inadına .
Yurdum burası benim diye ...
Yurtsuzluğumda sevdim ben zindanları diye...
Derken duvardaki delikten resimler geçiyor birer birer
Senle benim olduğumuz resimler ölüyor bir orada bir burada
Ellerde ölüyorlardı.
Gözlerimde gördüm .

Vakit zaman buldukça topraklarda geziyorum şu sıra
Yerinde şu sıra karıncaların umutsuz yuvası
Zindanlar arası uçurtma mesafesinde çocukları çağırıyorum çünkü
Ezmiyorsa onlar ezmezdi,
Yaparlarsa onlar yapardı ,
Bu küçük yuvaları...
Bir çocuk başı okşamak niyetindeydim bu gece
Zindanlandığımı bilmeden
Karaktersiz geceler !
İzin vermediler...

Biraz kendimden bahsetmek gerekirse
Sen bilmezsin çamaşırlarımı namusluca asıyorum artık ,
Tersine düzüne dikkat ederek
Sen bilmezsin Viyanaları fethettik biz dün gece
Enine boyuna ölçerek
Bir de nehirleri durdurduk Musa edasında
Hem de اساسız, bilerek ve isteyerek...

Birazdan gece olacak hatta ben düşüneceğim
Çoluğu ve cocuğu ,
Şeni ve sensizliği,
Tarihi ve yaşanmışlığı,
Bir de karınca yuvalarını ...
Yuvasızlığı yuva tutmuşları...

Şimdilerde...gece olmuş durumdaysa eğer...
Uyanırım bir güneş haksızlığında hâktan niyazdan, geleceğim belki ekber saati yanına
birazdan
İlkel bir sevda tutturmuşum siyatik taraflarıma
Kovuşturma evresinde gelir memur birazdan...

Barişcan Balcı

Biz Nasıl Yapalım?

Bizden önce her aşk yaşanmış biz ne yaşayalım?
Bizden önce bütün güzel çocuklar doğmuş biz nasıl yapalım?
Doktorlar en güzel ameliyatı yapmış biz neremize hasta olalım?
Bizden önce her ölüm yaşanmış biz nasıl geberelim?

İyi mi yine bizden önce yaşanmış her şey,
Biz nasıl yapalım?

Barişcan Balcı

Bizim Yüzümüzden

Ellerimde beyaz elleri bekleyen bir titreme sorunu
Çocukluğumun alacaklı hesapkâr tavırları
İçimdeki iki adamın birbirine üstün gelme savaşının ihtimal senaryoları
Bulutlara büyük gelirken,
Tek damlasına küçük düşmek.
Hepsi bizim yüzümüzden

Bizim yüzümüzden bu trenlerin birer birer vagonlarından ayrılışı
Sahil kenarı çiçek satamamış neşeli çingenelerin çırpınışı
Bir köşe gazetesinde okumak çocukluğumun öldüğünü,
Herkesin karanlıktan kendi akşamını çıkartması,
Her insanın güneşten kendi sabahını çıkartması
Hepsine yakını bizim yüzümüzden

O gün ki geldi , her gelmesini beklediğimiz günler gibi,
Sözler kuruldu en mükellef sofralarda ,
Gırtlakların yanmadığı,
Gözyaşının boğazlara düğümlenmediği
En bol sofralarda,
Ama bir şiir bile etmez artık kurulan büyük sözler
Bir çoğu da bizim yüzümüzden

Benim on yaşında sevmem sizin yedi yaşında terkedilmeniz,
Buhranlı anlamlarla sevişmelerin gözleri açık yapılması
Ve bunu önceden yaşamış büyük medeniyetin,
Çökme safhasında bizden dualar beklemesi,
Ölmanın bile artık balıkları kandıramaması
Az bir kısmı da bizim yüzümüzden.

Kurtuluşu anaların duasında fellik fellik arıyorsak,
İnsana değil,suya değil, kedilere dertlerimizi ağlaya ağlaya anlatıyorsak
Hızırla kimseye bir damla suyu bile yetiştiremiyorsak
Bizim yüzümüzden değilse de ellerimizdendir
Günâhla dolu
Fâni ellerimizden...

Barişcan Balcı

Böcek

Günlerden bir gün masamda bir böcek
Anlatır bana
Böceğin anlattığı aşk elbette bir böceğe benzeyecek,
Nasıl kıpır kıpır içi antenini bir sağa bir sola oynatır,
Dedi elbette ki benim de günlerim gelecek
Camın yanında ezilecek korkusu da yok onun
Tek derdi bugün benim sayemde gerçekleşecek
Kavuşturmam bekleniyor onları
Diyorum benimle nasıl geçecek ?
Sen yap diyor.
Seninle bitecek...
Ben nasıl bulayım ey böcek.
Dedim kim bilir hangi taşların altında senin sevdicek ?
Susmak istiyorum
Allah aşkına o da beni deli zannedecek

Barişcan Balcı

Bu Bir Bilinçaltı Şiiridir

Şehirlerde kıyımız yok ,beton topraklarda uzaktan uzağa ,
Ellerimi tutacak bir el yok,
Ellerim yok.
Kendi ellerimi tutamadım hiç,
Geceyi akan kırmızıya çaldırdım bu gece ellerimi,
Saat yarım yakılan,çakmağı bitik sigarayı geçti...

Bu yüzden mi insanoğlu sevmeye çalışır?
Bu yüzden mi turnalardan turnalara göç yollarında akli karışır?
Bu yüzden mi gökte yıldız aylarla yarışır?
Bu yüzden mi gönlüm üzülen suratlara yaraşır ?

Penceremin önüne bahar geldi, bir ağaç vardı bilmezsin,
O kadar büyüdü ki görüşümü kapattı.
Sevinmem bekleniyor büyüdü diye,
Nefret doluyum o ağaca,
Üzümlü asma değil ,
Bir tutam yosma değil ,
Üzerine bir bülbül konmaz.
Benim gibi bir ağaç işte

Gönlüm,
Köy muhtarı masasında bekleyen evrak,
Hemşirenin damarı bulamayan iğnesi,
Önümde tüm mutluluğuyla ağlayan biri,
Beyazlıklarımı elleyen bir bahçıvan misali,
Çiçek keser mi bahçıvanını ?
Ben kestim...
Hem de dikenim olmadan...

Sadece balıkçı tutmasın diye denize kulak veren ,
Maviliğe hayran, sayfası yarım kalan biriyim işte ,
Ömrü ipe dizilmiş bir kumru,boynumda siyahımsı bir şerit
Ta burdan Kaf Dağı'na uzanan
Yalan dolan...

Ben kahverengi diye başlamak isterim lakin kırmızının derdi başkadır,
Hepsi temsil-i aşka bağıdır,gün değişir ters laleleviden kalkan tranvay ,
Dut böceğini öldüren konu bambaşkadır.
Arşa kalkan Anka'yla benim bir derdim yoktur.
İpek yapacak olan böceğin iki yüz elli yavru bıraktıktan sonra ölmesi ,
Bambaşkadır.

Yalandan dolandan fazlası akıyor kanımda
Bir çift duman iki göz, sevdiğimi boğdum yanımda,
Daha niceleri bıraktığım ardımda,
Çilingire çok iş düşer bu gönlümde,

Sağım solum çığlık makinesi,
Gemi mıntıkası , içi çıkar beni öldüresi...

Asitler ttt biramda yeminle bir anda.
Böylesi bir dklş görmedi ŗiirim geberesi...

Aşıklar sokaklarda yaşıyamasın aşklarını,
Bank bank,sokak sokak sevişmeler lsn.
Pusetlerden haykıran geleceğın yetişkini gibi
Bağırıp çağırın aşılar,bir de kahverengi banklar lsn.
Harcansın cepteki para,
Harcansın bir dal cigara ,
Eyy yenidoğın büyüyecek misin ?
Sen dur durdugun yerde e mi pusetlim?
Sen büyüme !

Aldım bir gezegeni karşıma
O çalıyor ben içiyorum,
Bir yıldız yok oluyor diye zlyormuş
Hani ben anlatacaktım dedim gezegene ?
Yağmurları yağdırdı üzerime,
Yeminle ıslanışım hatta bir sarrafa gelişim bu benim,
Mesela seninle yrmştk bu yolları
Yolları dediysem beyaz ışıklarla asılmış montumun altında ,
Antrevari sokaklarda ,
Sıkışık,bunalmış ,ağlatıcı bir oksijensizlik.
Aynı kaderden, kederden içmiş gezegenim ahhh !!!
Hissetmediğim bir depremdi ruhum fakat senin gezegenin için hissettim.
Kalk masamdan ŗimdi tam sırası !

Dantel gibi anamın rmesinin yarısındaıym,
Delikanlı bir tığ gibi dimdik cevher,
Gurur duyar her dikiş ,
Her ŗekil ve her bir kevser ,
Anamın rmesinin tam yarısındaıym
Bu bir bilinçaltı ŗiiridir.
Sıktımın sıyrıldığı saatlerde varlığının bile yokluğundayım.
Zaman gibi sonsuz olmaya teşekkür ederim
Bu bir bilinçaltı ŗiiridir,
Dut böceğine selam olsun...
Selam olsun !!!

Barışcan Balcı

Bu Sefer Çocuklar Doğmasın

Rüzgar niye suratıma suratıma esiyor ?
Ben çocukluğumu yaşamadım.
Çocukken şehit olmak istiyorum
Çocukların çektiği acılara şahit olmak istemediğim için.

Keşke çocuklar bizim savaştığımızı görmeseler,
Keşke doğmasalardı bugüne
Keşke manidar olan sadece çocuk kalsaydı
Birkaç renk, isim isim sekseklerde

Daha ne diyim?
Bomba bomba
Teknoloji teknoloji savaşıyoruz
Biz durmayız
Ey ahali!
Ne zaman durduk?
Eee o zaman madem öyle
Madem öyle...

Çocuklar doğmasın
Çocuklar doğmasın !

Barişcan Balcı

Bugün Benim Boğum Günüm

Sokaktan sokağa çığlıklar çığlığı,
Şeytanlar şeytani,uçkurlar uçkuru,
Mutluluğumu da mutsuzluğun en mutsuzu anlatsın,
Hiçbir şey sızmasın cihan-ı âlem karanlığıma
Varabildiğim yere kadar varmayayım,
Karanlığın içinde boğulayım,
Boğulayım ki mutluluklar beni bulsun !

Duvardaki en güzel ressamın çiziğinin,
Sırtımda en değerli dostun kaziğinin
Çerçeve olmamış tüm fotoğrafların,
Cumhurbaşkanıyım ben !

Cemşid'in kadehinden bir yudum,
Dünyayı ele geçiremeden gideyim istiyorum,
Timur'un filinden, dilinden bir tutam,
Büyük sırra eremeden,
Kendimi fethedemeden gideyim istiyorum.

Ben buyum,
Ben buyum ancak
Aşktan bahsetmezsem ,
O şiiri şiirden saymayan,
Ona miir bile demeyen adam.

Boynunda çiçek vermeyen ekinlerin ilkbaharı,
Güzel öpülmemiş manidar bitkilerin büyük kızgınlığı bu,

Büyük terleme, büyük ateş, büyük ihtimalle büyük bir şeytan işi bu ,
"Sanırım ellerimden geleni yapacağım."

Seni sıcaklığından sekiz milyarın yüzde kırk dokuzundan ayırmak,
Beni bana göl kıyılarında anlat,
Beni içine soğuktan girilmeyen mevsimlerde denizlerin kenarında anlat !
Beni bana iki kişilik yataklarda sigara dumanının altında,
Beni bana ıslaklığında,
Yokluğunun bile yokluğunda anlat !
Seni bulduğum tanrılarda anlat beni !

Bensiz birkaç günü doldurmak,
İnan doğrusu bir şarjörü sonuna kadar doldurmak gibi bir boşluk,
Onsuzluktan bahsettiğim altı yıllarca, oltanı atma balıkçı !
Biraz da bensizlikten bahsedeyim,
Bu bir savaş değil inan, tutarsın balığını ,
Esefle kınarım ,lensimi takayım önce,
İnsanca gerçeği görmek istiyorum,
Sabaha karşı dördü istekli eller geçe,
O bilinmez buğuya kapılalı,
O bilinmez şehvete kapılarım kapanmıştı.
O gün boğum günüm oldu.
Boğum günün kutlu olsun şair !
Barışcan Balcı

Bugün Sözüñ Özden Alacağı Var

Şimdi hangi esir daldan bana kopacak o tatlı meyveler?
Tüm yazdıklarımı silsem bir elmanın yaşattığını yaşar mı bu insanlık?
Yoksun yaşlı sahafçı olurum kör olamam bildiklerime,
Gülün dikeninden kaçtı da renginin esiri olmadı mı arsızlık ?

Bazen bir rüyada, yarı ölüm turnesinde görülür bu simalar ,
Kapalı kapılarda gizlidir anlamını bilmediğim tüm sühanlar
Yaşarlar, yazarlar da tutamazlar hayattan bir dakika seni,
Beklemek bir ömürdür görmek için bir dakika seni...

Tufanlarda sabahlamak şimdilerde en büyük isteğim,
Nuh'un iki güvercini kanadıyla binecek mi bu sefer gemisine ?
Ayağına bağlamışım bir kara haberi tez versin diye sana
Verdiyse tutma bırak merhametsizcesine...

Parmaksız kafeslerde yaşıyoruz ey benim gurebalarım !
Tutsak edilmiş bir gönlün hangi meşrep tarlalarında yeri var ?
Bugünü yarını belirsiz ey benim yatamadığım mezarım !
Kursağı yakan bir söz kılçığının kimin sofrasında yeri var ?

Barişcan Balcı

Buhranlı Gençlik Masalları Ve Üç İşaretli Şiirler

İçtiğimiz sigaralardan bizlere de bir kül kedisi peydahlanır mı ???
Yeminle masalların bile sonunu değiştirecek kudrete sahip olduğumu ,,,
Düşünüp dururum,,,
Fanice ve ne yazık ki çaresizce ...

Kıyıya vuran balinaların şişik cesetlerini patlatmaya yazılan şiirlere,,,
Sivrisineklerin sivri taraflarına düşman ...
Kan emici tarafına hayran insan,,,
Köpeklerin et peşinde koşuyor oluşu,,,
Uzanamadığımız ciğerler için kedileri kullanmak zorunda mıyız ???

Çok bayram masalları bıraktık biz hatırı kalırca,,,
Dertten kel oğlanlar doğurmuş hayat...
Karaca bir hâl ,,,
Nedir bu ettiğimiz hasbihâl ???
Neticede masallara özeniyoruz...
Neticede fabllara özeniyoruz...
Hayvanlar bizle de dertleşsin istiyoruz,,,
Çok mu diyoruz yoksam ""İyi bir hâl ve/veya iyiye yakın bir hâl"" ,,,

Niyetlerimizi iyi mevsimlere asışımızın yirmi altıncı yılı
Sabır ver ,,,
Kezzap atıyorlar masallarımıza
Bir de üstüne torpil patlatıyorlar çocukça değil
Yetişkince
Sabır ver,,,

Barişcan Balcı

Buhuru Da İstemezdım Ben

Kaynayan kazanlarda rüyalarımız yandı bizim,
Köpüren sular da hayallerimize boğdurduk gecelerimizi,
Gökte yalnız başıma sırtıma yağmurlar yağdırdım,
İpeksi yıldızların yırtılmışlığını sigarama diktirdim.

Bir ağacı içmek için durdum,
Bir sokağın yaprağına selam vermek için durdum,
Durmak için durdum,
Sonra hepten durdum .
Durmak istedim.
Durmak istemedim...

Mordan çalınmış tüm renkleri severdi,
Elleri duaya yatkındı fakat belli etmezdi,
Bir düğmesi eksik hayallerimize
Bize yakışmayan bir bezmişlik topladık kaç gece...
Her yazı işimize geldiği bitirirdik.
Her yaz sonu aglatırdık tüm kıyafetlerimizi ,
İşte bize yakışan nefes buydu.
Canımızı okurduk birbirimizin,
Durdum...
Durmak istemezdım...

Sen varlığa karıştın diye kaç yazı mahkememde üşüttüm.
Rüzgarın hükmünü hükümsüz sayıp ,
Saçlarımı bir gram oynatmasına izin vermedim.
Seninkileri savursun diye bitiktirdim tüm esintileri.
Kaç öğlen güneşi tam benim üzerime düştü ,
Antep'in üzerine düştüğü gibi,
Kaç kez kapıda kaldı güneş, eve girmek için
Ayakta beklettim,
O da bir şey mi bu yaz mevsiminde dudaklarını kuru bıraktım ,
Ne de olsa diğer yaz ıslanır diye...
Bekletmek istemezdım...

Bu kış sehrime hiç kar yağmadı ben de defterlere şiirleri yağdırdım
Şiirimin sularını kaydattım,
Pekmeze karıştırıldı bir "Hakkını helal et cümlesi !
Çok kez ,
Çok kez...
Kullandım kör olası deri defterimi...
Bu süreç içinde iki kez Ay'a bile gidildi
Onlar bile tasdikledi
Hiçbir şey değişmedi.
Hiç mi hiçbir şey değişmedi.
Değişsin istemezdım zaten...

Hatırlarım ,

Ben seviyorum diye dinlediğin şarkılar ,
Ben dünyanın en sevgiye doymuş adamıyım,
Ondan bu rahatlık,
Ondan bu keyif,
Ondan sana çaldığım ses, müzik, çalgıcı kederleri,
Bu kadar çakır keyif olmak istemezdim...

Senden sonra şu şehirden adamakıllı bir kuş bile geçmedi ,
Toplu halde isyan ederlerdi eskiden bulutlara ,
Bazen güle güle bir gül satın alırlardı iki yüz liraya,
Hepsi para verirdi bir buket almaya ,
Ortak ilerleyip ortakça göç etmeye,
Göç yollarına götürmeye,
Klasikleri okumaya giderlerdi benim için,
Okuyup yorumlardı,
Benim için,
Yüz bir yüz ciyak ederlerdi senin için
Gülüşün altında hüznü farkettiler sanırım.

Göç etmiyorlar artık senin için ,
Yollarını bozmak istemezdim...

En azından çoğunu anladım,
Senden sonra bu şehirde güzel şeyler olmayacak ,
Bizim sokaktan herkesin ikametı yokluğa alındı,
Yokluğunun varlığında her sene yerel seçimlerde beni seçiyoruz.
Mahallenin para etmez aşığıyım ne de olsa.
İnan seçilmek istemezdim...
Bir de bu savaşı ben çıkardım her zaman
Çıkaracağım da bundan sonra
Çıkarmak istemezdim...

Zaman esirgesin seni her türlü İsteksizliklerden...
Çocuklar bağırırsın bağıra bağıra kaplasın tüm sokaklarını senin,
İstiyorum fakat,
Çocukça istiyorum sevgilim.
Böyle olsun istemezdim ...
Hep de çocukça isteyeceğim...

Ama sen yine de sen buhurumuzu sakla
Sakla...
Sev
Gi
Li

Barişcan Balcı

Bükeysonbahar

Apaçık bir yaprak bağıırır şu son kırılmış damarına
Gözle görülür yerlerinden kırılmış bir kadın ağına
Düşmüş olabilir
Mahalleye düşmüş bir sarılık hastalığı
Çocuk sesleri iri kıyım masallar dinletisi
Henüz daha kadın ağına düşmemiş olabilir

Bir kenti kent yapan nedir? Kadın ağına düşmemiş olması mı?
Bir çocuğu çocuk yapan nedir ? Şekerin ağına düşmesi mi?
Mahallede demirden turunç
Ellerinde ipekten bir hurç
Adem'in sorunu nedir ?
Bir elma iki havuç
Henüz bir kadın ağına düşmemiş olması mı?
Havvalar sonbaharlarda hâlâ ve hâlâ yüksek sesle söyler:
-Ey Adem ya put et elmanı ya yok et !
Seni bana gelmenin sebebi bir şansın olması mı?

Biz bu bu sonbaharda çok el salladık kendinbilmez mahallelerden,
En ortasına tükürüldüğüm sonbaharbilmez bu ülkeyi seviyorum
Çünkü çok kez kadın ağına düşmüş
Ben bir sonbahar çaldım ki sorma dünya kütüphanesinden
Öyle bir Haşım belledim ki ekimi, Eylül penceresinden
Senin elinden yaşamak hakkımsa
Yurdum,,,yurdum,,, sadece yurdumun mevsiminden

İki yaprağım kaldı,hadi şu ağacımızı dök
İki mevsim geç kaldın, tatilde miydin?
Kırk kırağı içtim,yapraklar umutsuzluk içeriyor
Nerede kaldın tatilde miydin? Haydi dök
Haydi sök !
Sende mi bir kadın ağına düştün?

Hangi akşamın kahpe sonbaharıydı, ağzımızda hâlâ tadı var fakat hatırlamayız
Peki hatırladığım kadarıyla sorarım, sorarım
Erkek misin kadın mısın ?
Mahalle misin ,ev misin?
Sonbahar mısın ilk mi ?
Ağ mısın, örümcek mi?
Haydi dök şu yaprakları !

Şu mevsimde her geçtiğimiz sokaktan bir cinayet söylentisi
Karadere, tanrısız kalmış bir iki gün çok mu?
Öldüren öldürene içindekileri
Biz bunları yaparken şu ekber-i muzazzam doğa yine söylentilere kulak asmıyor.
Birkaç yaprakta aramaya devam etmek gibidir
İçindekileri öldürenleri
Söylentileri susturduk ,bu cinayet değil nefs-i müdaafa diyor söylentiler,,,
Söyleyenler kim mi?

İçindekilerini öldürenler,,,,

Barişcan Balcı

Cumhuriyet Koyduk Adını

Evim,yurdum sen , kapı duvar kırmızım,
Hilalim,yıldızım ...
Vatanım benim,,,benim nazlı yarım,
Senden gelecek her yorgunluğa vardır mecalim

Hâk yoluyla biz vatan yolunu bir tuttuysak
Haktan gelen bebeğin ismini Cumhuriyet koyduysak
Bir bebeğin gözlerinde görüyorsak seni
Sarıp sarmalıyor evlat gibi kokluyorsak seni
Büyütüyorsak ilim ilim, mısra mısra zihnini
Erzincan Dağı'ndan kokladığım İzmir Deniz'i
Sen !
Bebeğim benim, biricik Cumhuriyet'im sen ,,,

Yakılan her ocakta senin adın ,bucak bucak tarlalarda tütme için
Senin nur cemaline zarar gelse, ocakları söndürmek için ,
Bekliyor binler, yetişiyor hâlâ on beşliler
Seni korumak... Seni korumak için

Şu vatan toprağımın altında kaç gözyaşı,kaç Fatiha yatıyor
Gözler semaya dalsa da yüreğimiz geleceğe bakıyor.
Türklüğün ebedi olduğu olduğunu şu öksüz Cihan dâhi biliyor.
Cumhuriyet adlı bir bebek, bugün yeniden 102.kez doğuyor

Doğacak!
Sürecek kavgamız bir beşikte , artık durmayız hiçbir eşikte,
Rahmet kavgamız aynı ,
Cumhuriyet sevdamız aynı ,
Bir yanımız ibadette,bir yanımız şهادette
Her yanımız Cumhuriyet kokuyor
Kokuyor hâlâ
Kokacak !
Cumhuriyet adlı bebek her gün yeniden doğacak !

Gerekirse,,,
Gerekirse onu yetim bir millet yeniden doğuracak !

Barişcan Balcı

Gerçeklerin Lafiyaca Acıtmaları

Bu hayatın anası babası boşanmış
Bu kaçınıcı çarşıdan aldığım çürük,ekşimiş erik
Bu kaçınıcı çürümüş beden
Solucanı bile yok bu dünyanın
Dalgasını ermişler yemiş
Bize kalan bir tutam yerli yersiz nereye gideceğini bilmeyen turnalar

Yazın gölgede kalmış beyaz plastik sandalyelerin hesabını sorar gibi
Davetsiz düğünlerin gerdekleri içinde kaybolmuş bir erkek
Kara pabuçlu yel değirmenlerini dev sanan Sancho gibi
Herkesin ücret-i tarifesi belli olan hayatına bir darbe ve kaşıntı işi bu
Kimsesiz gibicikler

Gündüzü tahliyelere bağlayan incecik boynuna çamaşır ipi bağlayan
Anneler biriktirdim ben
Gayrı geceleri metres yolu gözleyen kapıları birer birer zorlayan
Ne güç babalar birtiktirdim ben

Ne genç ölümler
Ne yaşlı gençler
İri iri çakıl taşıyla gücünü badeden almış bir yaşlı genç
Yarı yolun hazin mağduru
Sesimizi duyan varsa yolumuza eşlik etmek değil iyi bir son arıyoruz
Cezamızı çekmek istiyoruz gönüllerce
Dünyaya geliş cezamızı

Şimdi sokaklardayız lakin binbir gönülsüz gönüllerdeyiz
Çolukmuş,bebekmiş her ne hikmetse hepsini geçen gece doğurduk azizim
Şimdi bekliyoruz bir küçük mükâfat
Adammış, kadınmış hepsini bir gece de sömürdük azizim
Yanarım yanarım ahiretin şiir kitabını bilmiyorum ona yanarım

Avucumda andromeda ve kıskanırcasına bacağımda samanyolu
Ki ben ben olalı görmedi kimse düpdüzgün bir Anadolu
Mutlu tarifnamelerin hatrına, arşivlik azgınlıkların yolu
Karakol sırası bekliyorum ve seviyorum halkça değil dostça doğru karşılanan yolu

Bahar günü nerede teslim ettik o riyakar tavırları
Mutlu fotoğrafların galerisinden mezar yaptık bizler
Becerikli kapıların bizlere kolayca açalım diye verilen anahtarları
Sonraları ağlamaklı sonralar biriktiren peçetelerin kuruları
Gerçeklerin Lafiyaca acıtmaları
Hepsini istikballerimize astım azizim...

Sonraları ben de seni sadece hiroşimada yanarken seveceğim
Son buzul erirken seni bir penguen olarak seveceğim

Son çocuk yüzüme gülerken
Niyatinde dünya ölürken seveceğim seni
Her sevdalananın hazin oyunu gibi
Son burçak tarlası yüreğimi hırpalarken sevmiştim dünyayı
Ben de seni yangınlarda sanki son dünyalıymışcasına seveceğim...

Zaman Lafiya

Barişcan Balcı

İrfan Bey Yokluk Turizm'in Sahibi'dir

Gişe sorumlusu İrfan Bey'dir biletimi onaylayan
Yollarda ölü seslerini duyan
Ailesine binbir güçlkle bakan
Karısını aldatan değerli İrfan Bey'dir,,,
Karısının ikazı kulaklarımda da olsa
Bu yolu onaylayan İrfan Bey'den başkası değildir

Ben bu yola verebileceğim ne varsa verdim
Şu tarafı gerçek ki yollara ağıt etmek
Gitmekten daha da iyi olur bazen
Bırak İrfan Bey bırak !
Sen mi ders veriyorsun bana ?

Hıçkırıklar dinlerdim,sümükler tanrı oldu anlatmayalı,
Vardığım tüm kıyılar aynı sokaklara çıktı ,
Hönkürmeler biriktirdim sokak arasında
Ceketli ceketsiz insanlar tanıyoruz İrfan Bey
Sizin ceketiniz üstümüzden düşmez hiç
Yaz kış
Yaz İrfan yaz , yaz ve kış

Hepimiz şerit şerit testere muhafaza gri yollardan
Belki de aynı yollardan geçtik
Biz de bu yolları elbet yollardan içtik
Bir ihtimal bu yolları kuran sulardan her birimize biletler kestik

İrfan Bey tek bilgisayarla işin
Hüznümün görüntüsünü görmemektir işin
Niçin
Niçin???
Niçin ulan niçin???

Kaç mevsimi yalayıp yuttuk İrfan Bey inan !!!
Sanatı uzattık bir şeyler anlatmak için
Sen ütünü bozma diye kaç otogar öldürdük içimizde
Ne kölecemsi kokuyorum memurum bir bilsen
Kaç yolu yarıda bıraktım bir bilsen
Eğer bilsen,,,
Senin de güneşlerde kararmazdı ensen
Sana demek isterdim ki bugün seyahatler denizlere oluversin
Yüzüm el vermiyor şahsen
Ah bir bilsen
İrfan Bey
Bir bilsen

Deniz rüzgarından iki büklüm olsun gençliğim
Eyvah İrfan Bey eyvah !!!
Nabzımın sesinden konuşmaları duymuyorum

Ağız sıkı balıklarla sevişmek niyetine girmeden önce
Denizleri köpürttüm
Kimse derinliğimizi bilmiyor İrfan Bey

Gelgelelim düz giden yollarda izlerimiz
Nice yankılı sözlerimiz var
İçimizde öldürmek isteyip de öldüremediklerimiz varl
Amansız kardeşliklerimiz
Yollara da söz vermişliğimiz var
Var İrfan Bey var
Daha nice yazacaklarımız
Bir o kadar içimizde tuttuklarımız var...
Şize de iyi yolculuklar dilerim
İrfan Bey
Yola çıkarsanız,,,

Barişcan Balcı

İskelete Sorsam Zayıflığın Sırrını

Sırf bir eylül haklı çıksın diye yaşadık hayatı
Beni bir akvaryumun içine bıraktılar
Alyuvarlarım ve sularım sabrediyor
Beni dağılmış bir imparatorluğa hükümdar yaptılar
İskelete sorsam ya
Ne fitsin mübarek
Peki benim bu
Ruhumun şah damarını kesecek ince davranışları
Nedir ?

Beni bir telgrafın sözü yaptılar iki taraf arasında kalan
Bir sözüm lisanım,ölü dillerim
Bağır çağır, çağırda dolu bağır
Beni böyle böyle bir duvara astılar
Gelen geçen uzun uzun bakar
Hasret giderir içesine
Beni insanın en insan olmadığı zamanda insan yaptılar...
Zamanın bu zaman dercesine
Sırf rüyalarım haklı çıksın diye yaşadık hayatı
Gece gece tövbeler edercesine
Rüyalardan rüya elercesine
Hangisini göreyim kerelercesine
Kerelercesine...

Barişcan Balcı

İstek Kiplerine Öğüt

Nasıl ki yüzlerce ceylan uygun adım nehirde geçiyor
Altında binbir dişli timsahlara aldırış etmeden,
Öyle bir ciddiyetle ölmek isterim,
Her güne yüzüme bir kırışıklık koymayı,
Örflerin hepsine karşı gelmeyi sonra onları
Pervasızca uygulamayı ,
Öyle bir ciddiyetsizlikle yaşamayı,
Fakat ciddiyetle de ölmeyi isterim
Ölümsüz olmak ?
Allah korusun !

Bazen bir rüzgar olacaksın ruhâni boyutlarda
Kasırgalar kıskanacak ebediyetini
Yeni kalem de almayı unutmadan mesela
Bu yüzyılda kalemler bitiyor çünkü -hâlâ-

Gerçek dünyaya dönüp Galata'yı kıracaksın ortadan ikiye
Banacaksın kırıntılarınla
Masanda en az iki çeşit peynir gibi olacaksın
Ne me lazım
Kısık ateşle nefes alıp
Har ateşle kavrulacaksın bir ezan vakti
Az da sorgulayacaksın yanında bulunan kitapları
Dünyayı "iyi akşamlardan" ibaret sanmayacaksın mesela
-Günaydınlar da- dost olacak sorgulamalarına
Senin !

Yeri geldiğinde ağır ,
Yeri geldiğinde hafif edeceksin,
Kulaklarına doldurup
Gözyaşlarına boşaltacaksın faniliğini
Yanılıgıları tek tek vuracaksın
Karpuzları da yiyeceksin yanında peyniriyle
İstek kiplerini ezecek
Sonra emirlerinle baş başa kalacaksın

Sonra kalemini tekrar dolduracaksın
Tufanlar şaşırarak bu değişimine senin
Bukelemun gibi olacaksın bu yüzyılda nefes almak için ,
Bukelemun...
Dönüp duracak
Ve bunu doğanın kanunu sayacaksın
Az da omurgan olacak
Az da omurga !
Hayattan bir şey isteyebilmek için...

Barişcan Balcı

Karşı Durmuşuz

Kulağa karşı durmuşuz
Ses'le ben
Neler duyuyoruz bı bilsen
Kulağınla ben

Göğsüne karşı durmuşuz
Kalbinle ben
Ne kadar acıyor bı bilsen
Göğsündeki ben

Göze karşı durmuşuz
El ile ben
Neler diyor elalem bı bilsen
Ellerle sen

Ayaklara karşı durmuşuz
Bileklerinle ben
Çok kere yıkıldım
Ah bı bilsen
Ayağının dibindeyken ben

Şiire karşı durmuşuz
Kağıtla ben
Neler yazdığımı
Ah bı bilsen
Sen sen diye ölürken ben

Barişcan Balcı

Kıyam Kıyamet Kopuşta Haberimiz Nafiledir

Kadehi döndürdüm dostuma doğru, içimden çıktı işte öylesine cümleler:
"Şu son kıyamette biz de kopacaktık..."
" Biz nelerle uğraştık böyle? "

Uğraşlarımız bitti,
O koyun koyuna yatışlarımızın hesabını vereceğiz,
İri kıyım masalar sonraları , ardımızda bizden bir iz,
Saat yine 59.13
Her zamanki hesap,
Bir büyüğün sözünü dinlememezlikten gelenler
Bir de biz,,,
Hep beraberce tekil bireyleriz lakin
Yutaklarımız acıyor,ölülerimiz acıyor...
"Biz sozlerin hesabını kaçırdık"
....Dedim
Demelerin kıyameti de az önce koptu ...Na-fi-le ,,,

Ölülerimiz bitti
Şu yarattığım dünyanın hesabını soruyorum
Sonraya bıraktıklarımın hesabını soruyorum
Benim yaşadığım dünya ile yarattığım hep farklıydı
Bazen karıştırdım ,
Az önce at iziyle öz acılarım birbirine karıştı,

Ama benim ne de olsa
Ne de olsa !!!
Gömleğimin düğmesi bile musalla taşı kadar sert olurdu
Bakışlarımın içinde kargoya verilecek dert olurdu

Bazen karıştırdım
"Ama bu kıyamet geçti ya hocam"
"Ben öyle sanırdım hocam "
Ben öyle sanırdım...

Masalar bitti , farklılık olmak isterdim
Ben de deniz oldum,,,
Bir deniz oldum ,kıyamet öncesi ben
Öylesine dalgalandım erken soğumak için
Denizin en deniz olanlarından
Engin olmayan , sığ , , ,
Benim denizimde kimsenin ayağı yere değmezdi
Bacaklara kramp girerdi,ayaklara bağlı bacaklara

Ama benim denizi iyi yüzdüler onlar
Bu denizin adı ne ?
"O mehtap tayfası bana ugrasın " Dedim
Demekten başka
Soru sormaktan başka

Ne diyebiliriz?

"Kimseler diyorlar " "Herhangi birileri diyorlar "
Mektup bırakıyorlar eski zamanın esiri
Ama iddia ediyorlar benim bu denizi iyi yüzmüşler

Bense dağ çilekleri mahkemesinde duruşmadayım
Öylece kalmışlar, benden hesabın biri bin para hesap soruyorlar
Sorular kuvvetli, cevaplar kuvvetli olmaya istekli ,
Bir sevda sorusunu boş bırakmışlara inat
"Bugün kıyamet kopuyor ve biz yetişemiyoruz"
"Ahhh keşke biz de kopsaydık"
Birer tavşan olsaydık ne var ?

Hesaplar geliyor birer birer
"Dört duvarın kiracısı hayatın ,hesabı,
Çocuklukların kırtasiye hesabı ,
Mutlulukların riyakar hesabı,
Dün gece gördüğüm rüyanın hesabı ,
Denizlerimde yüzenlerin hesabı,
O son aşkın yaşanmamış olduğu hasebiyle
Ödeneklere düşen hesabı ,
Kendini sonbaharda hissetmeyen eylüllerin hesabı
Hepsinin ödemesi bize ait
Hepsinin ödemesi bana ait olmak zorunda,,,

"Ödeyeceğim ödemesine de ,bu nasıl kıyamet hocam ? "
Bu nasıl kıyamet
Hani kopmuştu?
Neden hesaplar hâla bizden soruluyor?

Kıyam: Kopmadım daha dur
Kıyamet : Koptum,hem de şairin ellerinden o daha bilmiyorsa biz ne yapalım?
Kıyam: Kopmadım bir şeyler eksik
Kıyamet: Et mi?
Kıyam: Bu kadar mı, etten fazlası yok mu?
Kıyamet: Yok,
Bu kopardığım lütüfa savunmasız yakalanmayacaktınız ...
Kıyam : Haberimiz Nafiledir

Et : Sesimi duyan yok mu?
Et : Heyyy,
Et : Lanet olsun
Et : "Şu son kıyamette biz de kopacaktık " "Nelerle uğraştık böyle"

Barişcan Balcı

Köpür Köpür Köpürt

Aşkla başladı bir vapur yolculuğu ,
Sonra toplumsal siyasete döndü,
Sonra hızırdan elma bekledim,
Sonra bitti yolculuk.

Her şey dediğin nedir ki ?

Bir küçük İstanbul vapuruna bindim.
Saat dokuz buçuk ve köpüren sular ağzıma ağzıma geliyor
Nefsim kadarını tükürüyorum
Geri kalanlar tırnaklarımı aşındırmış.

Oturuyorum tahtadan yapılmış bankın üzerine.

Sonraları bir baktım beyaz bir kuşak yanaştı yanıma
O an martının özgürlüğü için mücadele etmeye razı oldum
Yaklaşık bir buçuk saat ...
Simit atmaktan fazlasını yapabileceğimin farkındayım
Fakat fakat...
Tayfa kendi derdinde bir sigara bitiyor öbürü yakılıyor...
Yanarım yanarım susamlara yanarım !
Yanarım yanarım hamurlara yanarım !

Oturdu karşıma çiçekli elbiseli,bacak bacak üstüne bir kadın,
Gözündeki gözlük güneşi kapatır,
Susmaları aldım evrak çantama
Şöyle bir halka karşı durdum,
İki dakika maphus yattım denizler altında iki üç fersah
Açıklar kapalıya, kapalılar açığa etti binbir ah !
İşte bu vapurun dibini ekmekle sünnnetleyeceğim zamandır
İşte o vapur bu vakurdur ...
O an !
Ne olduysa oldu o an !

Acıktım ,

Yanıma kurutulmuş güneşleri almak istedim
Yaz geldi ne de olsa ,
Yabancı kelimeler duyuyorum .
Deniz gibi çöskün üreyen bazı kadınların
Yüzlerini göremedim yüzleri black ki ne black !
Üreyen kehanetler !
Dikkat ettim fazla bakmadım onlara ...
Sim siyah bir peçe sanki siyah-ı semenfam !

Sonraları,
Döller denizlere bulaştı
Belli belirsiz sokaklara bulaştığı gibi
Vapurun kış yarası ortaya çıktı.
Çiçekli kadınlara bulaştığı gibi !

Sonra bir anda ,

O BİNDİ !

Sevinçten köpür köpür köpürttüm denizleri

Dedim şu siyasetleri hallederiz

Hızır denize bir elma getirir mi ?

Çocuğum olsun isterim .

Tahir'le Zühre'nin babalarına getirdi.

Bize niye getirmesin ?

Tam da denizin ortasında belki bizim de bir Zeus'umuz olur

Hiç yoktan iyi mi?

Sonra bir şeyler oldu.
Ben de anlamadım.

İNDİM.

İndim...
Kör olası vapurdan...
İndim işe gitmem lazım...
Saat altıda çıkarım.
Beklerseniz...
Belki tüm insanlığı vapurda kurtarırım....

BEKLERSENİZ !

Barişcan Balcı

Lafiya Biyografisi (1)

Yutkunmak son yüzyılda epey zorlaştı
Tutunmak bir park direği için vida kadar kolaylık sağlamıyor artık
İhsan Amca siz yokken kaşketini tarlasına fırlattı
Mehtap Abla bugün en değerli müşterisini adamın karısına kaptırdı
Siz yokken fahişeler bile cinsellikten kaybetti sevdiklerini
Bugünlerde herkesin ağzında tek cümle
"Her şey tersine döndü valla !!! "
Çok duyuyoruz bunu çok,,,
O da bir şey mi?
Melda Teyze hesapta bugün de yanlış çıkardı
Maaşından kesildi
Hiç yoktan onun için üzüldük
Bense hudutsuz oraya buraya savruk
Halimizi anlatan makam arıyorum
Kapısını çalacak, şöyle bir başımızı döndürsün diye
Suz-i dîl değil derdimizi dinleyecek
Bir makam arıyoruz
Hiçbirisi açmıyor
Neyse,,,

Bir parka çıkıyoruz
Ardımızda bizden önce parka cikan insanlığın spor ayakkabısının izi
Üstlerinden atlادık
Eğildik öptük
Hâlâ bazı bazı duyduğumuz şu içimizde kalan katrecik saygıdan
Başımı zar zor kaldırdığım bir yaz günü
Önümdeki kudretli ağacın dallarına gözüm ilişti
"Yere bakıyor yürek de yakmıyor"
Siz ölüyken ağacımıza bile bir hâller oldu
Mesela günlerden 11 Ağustos
Camdan cama şu benim parkta kafa dinlemelerim bitince
Serenat yapmaya kalktım
Birkaç dostum güldü iki yüz tele kadar çekti radyomuz
Utanç verici bulundu
Beni bir sirk maymunu sandılar nasıl anlatayım?
Yok yok ----- Milenyum'da tek kalmak da zorlaştı epeyce
Neyse,,,

Tramvay vagonları mesela birbirine tutunmak için artık sıkıntılar yaşıyor
Her iş çıkışı birbirimize giriyoruz
Tüm halk
Tüm yurt
Kavga ediyoruz inan
Bu yüzyılda inan bir meyvenin ağacına tutunması bile sorun
Sana sarı kiraz yedirmek isterdim mevsim vurdu yurdumu
Yedirmezsem erkekliğimden utanırdım
Hele bir aşerse
Kafamıza sıkardı toplum
Bulamadım diye
Şimdi beyaz beyaz yalanlar yedirmek isterse İstanbul'da bir adam bir kadına
Doyasına yediyor
Neyse,,,

Siz ölüyken hapisten bir mektup dâhi çıkmadı
Eski kabateyze Baltalı Hano gençlerine
Yirmi bir kere vurmadı mesela
Bir hamam gecesi oğlu 'hamam oğlanı 'olmuş
Ne var ?
Bugünlerde herkes bir şeylerin oğlanı oldu
Siz ölüyken oldu ne olduysa,,,
Siz ölüyken neyse,,,

Bugün salatalıkları hâlâ tuzluyoruz
Hâlâ şekerliyoruz çilekleri
Örneğin/
Hâlâ aynı Türkçeyle söylüyoruz bazı sevda kelimelerini
Ama öldünüz aynı tesiri vermiyor
Biz de öldürüyoruz
Onun en güzel kelimelerini
Sevda veya niyet dinlemiyoruz öldürüyoruz zevkle
Ama ben hâlâ bunları utanarak yazıyorum
Neyse,,,

Yazdıklarımı boşversene Turgut Amcam
Hissettiklerim duyulmuyor mu?
22 Ağustos'ta bir hısımlı anıyorsa seni akraba eş dost veya oğul
En azından sana ulaşıyoruz
Seninle bizim aramızda sen ölüyken bile bir frekans buluyoruz Wundt sağ olsun

Peki ya Laura İle Petrarca diyorsam
Ben bu yüzyılda umutsuzca bağıırıyorsam
Boğazlarım acıyorken
Semerkant değil Roma Senatosu dediğimi say
Manastır değil Enderun dediğimi say
Bu yüzyılda Uyar değil "Uymaz diyorum"
Sen uyar dediğimi say

Barışcan Balcı

Mesafeler De İnsandı Eskiden

Mesafeler de insandı herkes gibi
Ben o mesafelerin dahi üzüldüklerini görüyordum ara sıra
Yol kenarı devrilen kamyonu mı,
İçindeki mahsüle mi üzülsün?
Mesafe pek bilmez mesela bunların farkını
Ayırır, böler pek tâbi kavuşturur.
Tam bir görev adamıdır mesafe.
Neticede insandır.

Mesafeler de insandır senin benim gibi
Mesela insan olmasa yeryüzünde,
Mesafenin hiç canı sıkılmaz mı birilerine etki edemeyeceğine ?
Fakat insan gibi yine yer bulur kendine bir yerlerde mesafe.

Soyut bir terim gibi bakılır mesafeye,
Matematiğe göre ise epey somut olsa gerek
Zıtlıkları içinde barındırsa bile.
Fakat nereye koysan oraya yakışır mesafe,
Uçkura mesafe, alkole mesafe ,
Dine veya bulutlara mesafe,
İnsanın kendiyle arasına koyduğu mesafe.
İnsanın son yıllarda insanlıkla arasına koyduğu derin mesafe
(Sıfat bile alır önüne insan gibi)
Kürşat'ın kırk adamıyla saraya karşı durduğu mesafe.
Bayağı bayağı insanmış bu mesafe şimdi kendim de inandım.
Adı sanı belli ,
Harfleri belli.
Çalıştırsan aylık maaşa bile bağlanır hatta.

İnsan insan olmasına da bana hiç yararını görmedim ben daha.
Anca zarar anca ziyan ...
Beni hep böldü asimile zihniyetiyle.
Cebime beş kuruş koymuşluğu da yok
Ee bare sevdiklerine kavuşsaydı şu insancıklar !
Siz de mesafeyle aranızda bir mesafe koyun bundan sonra.
O da imkânsız şey doğrusu.

Barişcan Balcı

Milenyumî'nin Vatan Sevgisi

O son yudumları hep biz cesaretliler içtik,
Karpuzun en olmuşundan yerdik,
Toprağımın yeşili ve siyahı,
İçinde bir deli sulu kırmızı
Kan kırmızısı
İyi biliriz,,,
İyi tanırız,,,
Sayenizde...

En güzel lades kemiklerini sizin boynunuzdan seçerim
Vatanımın kadınıni severim ben
Ferhat olacaksam Londra'da değil ülkemde Sündiken'i delerim ben

Eğer öleceksem
Karıncaların üstünden atlarım
Yeri gelir ölü cesetlerimizden bir et de onlara tattırırım
Zevkle mezeleri olurum
Ama işe yarayacağımı da en iyi ben bilirim
Vatan toprağına bir faydam olacağı
En azından
Beni cezbederdi

Uyan,uyan ey İstanbullum bir nutuk çekeceğim inan !
Gerdanında beliren bu kaçınıcı öpüşüm
Bilmem kaçınıcı lamba değişimi gönlünde
Biliyorum,,,
Ne tiryakiler gönlümde çocukluktan bir şeyler taşıdılar
Ne bizi bildiler
Ne izimizi taşıdılar

Vatanımın aşkıdır inan nutkuma
Sen değiştin ya üç yüz altmış derece
En azından vatanımda değiştin
O bana yeter

Şu çocukluğumu,
Tas tas,
Sıcak sıcak yıkadım
Beldesiz,hemşehrisiz pür-ü pak,,,
Yıkadım
Yıkadım da hangi suyla?
Bizden olan suyla
Ya da bizden olacak susuzlukla
Yıkadım
Yıkarım,,,
Yine hunharca yıkarım

Fakat çarık ayaklarımıza

Dikenlerimiz batardı
Vatanın öz dikenleri
Mehmet Başçavuş gibi sert
Aşık Kıdemli her söz
Bir de bizim
Ahlâkî kurallarımız vardı
Umursamazdık ayaklarımızın kanını
Ne de olsa vatanımızın kuralıdır derdik
Gram umursamazdık

Fakat tonlarca yükte ağır kuralları
En iyi de biz dinlerdik
Aşık olduğumuz halde,
Öldüğümüz halde,
Bilmem ne halde,
Veya ne hallerde ???

Barişcan Balcı

Miskiye Mahallesi. Amberliler Sokak. Reçineli Güneş Apt.

Heytt ! Benim yarı yolda amberlerle ısladığım mendilim
Göz damarlarına koşmak,,,koşmak ardına bakmadan bir kez
Durdurmak değil bu sefer muslukları açıp kaçmak
Zillere basıp kaçmak ,
Çocukluğumdan kalma bazı renk renk beni öksürten akışkanlıklarım
Göz damarlarına küfrü basmayı gerektiren bir hasım gibi bakmak
Açmak ,açmak, damarları açmaktadır.

Tuttuğumuz elleri karıştırmak belki çağın en büyük doğallarından,
En büyük vebalarından,
Gerçi güyalara sağlıklı bakan günceler yetiştirmek ,
Beze ihtiyacı olmayan çocuklar yetiştirmek
Günahlara açılan tüm kapıları açmak
Açmak,,, açmak sonra yine açmak
Eksenden eksene,
Yüzü kayık eksenlerde dolaşmak
Kapıları kapamamak,,,

Göz ucundan tenlere bakıvermek,bakıvermek
Son göz parıltılarını binbir tenine yedirmek
Hiç yoktan o parıltılarla üç çocuk yetiştirirdik
Vatanın en has çocuğu
Bir beş dakika kadar faydalı
Zaman kadar aziz,,,
Gardiyan gibi koruyucu,,,

Bir ben böyleyim zannedilir,bir ben bî-çare zannedilir
O son zannetmeden beri geçti dört dörtlük dizeler
Senden sonra sinemalara bakmak istiyorum
Senden sonra dostlara bakmak istiyorum
Reçinelere koşmak, koşmak, koşmadan önce,,,

Bir kuyumcu dostum vardı,bizim ülkenin en kalabalık caddesinde
Gelinler ilk ondan geçerdi, dükkanını ziyaret ederdim,
En güzel oyukları,altınların efendisi
Bir şeyleri yaşarken yalnızdı.
Altınları satarken yalnızdı .

Geceleri birileri yanaşırdı,gece de onlara altın satmaya devam ederdi .
O da benim şu güzide sokağımın adamıydı .
Sarı değil ama maviden onun için çalardım,
Denizlerden çalardım ,
Enginlerden aşktan aşırıldığım , yeri gelir şaşırdığım ,
Kabuklara kulagımı dayattığım o günlerin bize verdiği umulmaz keyiflerle
Hasbihâlleri has ederdik
Altınları satmaya devam ederdi...Ederdik...
Altın gibi, altın gibi, altınlara kaçardı, altın gibi...

Sanki bu olağanüstülüklerden sonra bize yaşanacak hiçbir şey kalmadı
Şu kaçınıcı "Nerde bıraktıysan ordadır"tiradı ???
Yüzümden kalabalıklar görünmüyor
Toplumun aşkı
Toplumun nefreti
Tüm tezatlıklara kadeh boyu aşık ben !!!
Bir nefes almak,nefes almak ,,,nefes almak
Bir apartman boyu kaçmak, kaçmak, kaçmaktadır...

Sükutlara koşmak diyorum,,,
"Güneş diyorum."
"Ay demiyorum"
Bir şey söylemek için değil
O güneş tepemde bekçi olmak için kaç zararlı ışınını dünyamıza yansıttı bilir misin?
Dost kadar yararlı,dost kadar yaralıdır,,,dost kadar,,,

Güneşin yazdığı kaç şiiri okudun?
Güneş hiç sevilmedi mi?
Güneşin aşık olduğunu görmedin mi?
Ben gördüm çok hâlini
Alımlı , çelimli ,bizim gariban sulu yeşil dünyayı kendine çektiği zamanı
Ben hepsini biliyorum,susuyorum,,, susuyorum,,, susuyorum
Dünyanın balkonundan sırf bunları yazmak için aşağı sarkıyorum
Bakmak ne güzel keyif Reçineli Güneş apartmanına
Geçmişte olan bitene bakmak
Titrek titrek bir kitap sayfasını kapatan ayraçlara bakmak
Bu "şey" var ya "şey "
Ne güzel "şey" !!!

Bahsetmeden olmaz umuttan,,,

Şu insanların ellerindeki oyuncaklara tutunmak
Bir sınır karakolundaki subayların cüzdanına tutunmak
Bir kadının gizli zulasındaki beyaz yemenilere tutunmak
Yine insanların birbirine verdiği,tutulması lütuf sayılan yeminlere tutunmak
Senden gayrı şu herhangi bir zamanlardan olan zamanlara tutunmak
Şu insanoğlunda bir şiir var şiir !!!
Yazılmayan, yazılmayan sonsuza kadar yazılmayan,,,

Bizim şu reçineli apartmanın önünde kaç çevirme yapıldı
Komiser özellikle bizim apartmana takmış durumda
Bilmem ne durumda,,,
Bizimkinden değil iki sokak ötesinden kaçtım,,, kaçtım,,, kaçtım
Durdurdular,senin kimliğini gösterdim
"Beni o bu yaptı dedim"
Dinlemediler
Eyyy ! Benim korktuğuyla kalan tüm tüylerim
Tüyleri diken diken diken olanım
Saatlere koşmak,pili bozuk, başı bozuk yine de kendini arayanım
Eyy ! Benim bucak bucak bilinmeyenleri arayanım
Durun bir ses duydum !!!
Şu az önce bahsettiğim dünya bana ayak oluyor.
Yürüyemiyordum, bahsetmeyi unutmuştum
Eyy ! Benim eksik sözlerimi bile tamamlayanım,,,
Eyy benim !!! Garip
Miskiye Mahallem. Amberliler Sokagım. Reçineli Güneş Apartmanım.
Hoş geldin
Beş gitme !!!

Barişcan Balcı

Mum

Mum...

Baktım ona...

Yandıkça azalan. ip gibi yaşamaya umudum,
Ama tüm mumlar ip azaldıkça daha çok yanmaz mıydı ?
Üzerine gelme daha fazla yanamam...
Benim içime akıp eriteceklerim mi var ?

Mum...

O sönmedikçe şair yanmadı hiç,
Yazacak, söyleyecekleri vardı,vakitsiz bir sıcaklıkta,
Var mı yeri acaba bir tutam aydınlığa ?
Yetmez miydi bir küçük alev yaşananayan tüm aşklara?

Mum...

Kalmışız yandığımız yerde,
Yanarken değil, sönerken dumanlanmışız
Şaire kalmış Çiçekdağı'ndan bir gül
Biz ise söyleyemediklerimize katlanmışız...

Sahi sevgilim görmeyeli kaç çocuk doğdu bu güze?
Bakmayalı kaç gün, kaç ömür bitti bu yüze ?
Zülûflerine aşmıştım en son şiirimi
Bil ki o günden sonra yazılmadı tek bir dize...

Barışcan Balcı

Müthiş Bir Hediye

Ruhuna dayanan bir koçbaşı
Yıkılsa da onun ses vermeyen sırdaşı
Bugün güz gelir yarın yaz
Bugünlerde her şeyde bir acı,
Dün şeker şerbetliğinde gelen sevgilerimiz
Sessiz gürültülerle bugün baştan başa çatlar
Ve beni kimse mutlu edemez bir otogar güneşi kadar

Şöyle agatha gizeminde başını koyacak denizler arardı
Yüregini bir kuş gibi ilim denizinde uçurdu
Sonra başını kendine koyardı
Deniz deryalar olmuştu çoktan şu öksüz memleketimde

Yüreklerin güneş güneş batanı
Bir de onun gülsün ruhunda şu eşsiz tufanı
Fısıldayan yelkenlileri şu gençliğin
Bir de yetimlerin öksüz anası
Şeytanlardan duyduğum şu vecize ninnileri
Onun sesiyle susturduk
Şon artık duyduğumuz bu pişmanlık
İçinden çıkartmayı dilediğim çığlık
Son...
Diriltemez mi bülbüller ?
Es geçemez mi sümbüller?
Bırakın bize gelsin
Bırakın rahatlasın şu
Venüsten bile soğuk gazeller

Yaşamında nefes alışlar, satılmışların nefesine karışmış,,,
Ne var ?
Bizim de yarattığımız tanrılar senin için var...
Bizim seninle tanrı yolu sitemlerimiz
Bir de gizlediklerimiz var
Gündüzün geceye gizlendiği gibi
Bir yolumuz
Delice at sürüşlerimiz var
Bir de burnundan soluyan sinirli geceler
Seninle kaç rahatlatılmış çocuğumuz var

Eyy şiirlerin gözyaşı
Faniden aşk mı dileneceğiz?
Unutulan yaralıların bağırsına sırt çevirmek pahasına da olsa
Gözyaşlarından göz mü dileneceğiz?

Aralık bir kenti ayaz ayaz kavuruyorken
O eski bir ozanın ruhuyla hasbihâl ediyorken
Dünyanın tüm çiçekleri sıraya dizilmiş inan azizim...
Benim için...
Lakin bahçemde beni bir tek o anlıyorken
Büyük bir ezan iç geçirdi
Tüm halk bizi tufanda son kurtarılan insanlar zannediyorken
Büyük bir ezan iç geçirdi

Belki ikindiye çağırıyorken
Belki senin ruhunla kendinden geçiyorken...

Seninle konuşmak...
Şu ateş olmasa başkent Edo'yu 1657'de yakanların diliyle konuşmak gibi
Bir zamanlar gözde soytarıları varken süslü sarayların diliyle konuşmak gibi
Bir zamanlar sevgi çiçeğiyle buluşan o bildiğin vahaların diliyle konuşmak gibi
Seninle konuşmak yıldızlar olmasa gibi
Sabahlar olmasa gibi
Çıkamaz yollarının diliyle konuşmak gibi...

Barişcan Balcı

Omuz Meleği Olmak İstiyorum

Omzumdaki melekler niçin bana kadın gibi gelir ?
Erkek bir meleği omzunda taşımam çünkü
Erkeği kimse bir yerinde taşımaz
Yüce diyarlardan bir büyücü yokluğuyla iksirler hazırlattım omzumdaki meleklerle
İblis otu da kullandım
Melek otu da
Pek hamaratlardır onlar pek
Tek bir günahı kaçırmazlardı yazmayı
Ben ne yapıyorsam öyle takip ediyorlardı kusursuzca
Allah'im ne muhteşem yaratım !
İroni yapıyorsam beni bir omuz meleği yap !

Niyetim onlarla beraber üç kişilik sırrı çözmektir
Biri beyaz tasvir edilir iyi
Biri kırmızı yani kötü
Biri yani ben
Son kişinin kim olduğunu bilmiyorum

Kötü olan da melektir mesela
Sözünü dinlemezsem olmazdı
Melektir diye
Melekliğe saygımdan
"Bir omuz meleği olmak istiyorum"
Günah yazıcısı
Yol gösterici
Yap da
İki kişiye düşsün sayımız
Ben yok olayım
Ya da var olayım

Omuzlarımda kıyam kıyam bıçak yarası
Kehribar taşlarından yıllarım
Melekler şahit
Mesela öyle bir şahitlik ki
Sadece ben biliyorum bir de o iki melek
Ne zaman bir mezar açılacak olsa bu üç kişi mi gömülür?
Ne zaman bir mezar açılacak olsa yaşayanlar da gömülür
Sayıları kaç
Ne kadarız biz ?
Bazı yaşayanlar
Fakat ben değil
Melekler değil
Kim ?

Karıma anlattım kıskanır beni dilsiz güzelliklerden
Elleri tütün beyazı olmamış karıma
Sordum
Sen olmak ister miydin?
"Ben senin meleğin değil miyim" sorusu ya da cevabı her neyse

Beni hiç mi hiç memnun etmemişti

Çok kefen beyazı gördüm dedim sağımdakine
Nefsinin bana bahşettiği vesveyeyi de iyi bilirler elbette
Her namaz selamcı oldum onlara
Birazcık da olsa Melek olmaya hakkım hiç mi yok?
Yaratımımndan memnunum da
Diğer yaratılanlardan değil
Affet !
Sağ mı sol mu bilmiyorum
Bu da kayıtlara geçerse geçsin
Nefsimin bana bahşettiği derinden vesveselerle
Affet !
"Bir omuz meleği olmak istiyorum..."
Çok mu istiyorum ?

///

Barişcan Balcı

Prematüre Şiirler

Öyle güzel korkarım ki aydınlıktan,
Karanlıklar korkuttuğuna şaşırır insanı
Oysaki ne vardı karanlıktan korkacak
Aydınlık her yeri aydınlattığında korkulacak epey şey birikirdi...

Ben gün beyazken tiksindim beyazdan
Mesellerde günü en erken akşam etmek niyetindeydim
Öyle de oluyordu her sabah
Vakit gelirdi akşam olurdu iki ayyaşla beraber otururduk biz
Bir de ben vardım akşamların en siyahı
Yarı çıplak kadınları tartışırdık beraber
Susuz kalırdık su içerdik
Aşık olmaz aşkı toptan içerdik...

Tüm Dünya'vü Ahiret meselelerini de mesela
Çözerdik kupkuru suyu arayan dudaklarda
Kimimizin yorganında kan olmuştu
Kimimiz fazla kaçıırıyorduk
Kimimiz işine pek önem verirdi
Anlatıp dururdu işte ne yaptığını
Şu benim divane olduğum,gömlek yakalarımın hafif nemli olduğu gecelerde
Dinlerdik,dururduk elbetteyin ve ilelebet...
Dinleyecektik
Ne de olsa aydınlıktan korkuyorduk
Geceden değil , heceden değil

Dostlarımdan arta kalan zamanlarda değeri bilinmeyecek şiirler yazarım
Sokakları bardak bardak gezerdim
Sızma eyleminin de hakkını vermiş bulunur olduğumun övüncüyle (sanırım sızdan geliyor)
Sabahları derhâl akşam ederdim...

Benim de bir bildiğim ,
Birkaç kilometre yol gitmişliğim var
Sonra yolları birer birer silip
Yeni yollara gitmişliğim var
Ama hala korkarım ayrıntılı aydınlıktan,,,

Bir kışı severim ayrıntıları yok ediyor diye
Köftehor nasıl da bembeyaz yapar her yeri
Titrek titrek eder tüm aşıkları
Güneşe bakabilirim arada yüz buldukca kıştan
Aşka bakabilirim namustan arta kalan yüzlerle
Bembeyazdan daha beyaz yüzlerle
Birer defa sanki binçe,yüzbinçe
Bakarım korkmadığım günlerce,,,
Sonra yazardım,,,

Bazı günler uyanıp güzel şiirler yazardım
Gebelik tansiyonumun elverdiği ölçüyle.

Serbest ve prematüre şiirler yazıyorum
Ve bunları korkmadan yaşadıklarımın arta kalan zamanlarda yayımlıyorum
Şiir suikastlarını da epey destekliyorum
Çarpıcı imgelerden bile korkuyorum heyhat !!!

Şu bahsettiğim haysiyet çığılığı günlerdir yorganıma tecavüz ediyor
Toplamadan fiilsiz şekilde evlerden çıkıyorum
Saraylarda,hanlarda tek kelimeye birçok yüz sığdırıyoruz
Dize zengini, paragraf fakiri şiirimle
Bunlara güler yüzle hizmet bile ediyoruz

Mesel ben,,,
Ben bu dilimle geçmişin edebi mahkemelerinde harf harf sorgulandım,
Korkmadığım gecelerde dostlar sevdi şiirlerimi
Bazı kadınlar hayran bile kaldı geçmişlerini unuttukları vakitten arta kalan zamanda
Yine de yazmaya devam ettim
Edeceğim,,,

Barişcan Balcı

Rengim Bozulsun Yağmur Akşamında

Bir sokak yağmurunu doyasıya yaşıyoruz
Kapkaradan daha kara bulutlar geziyor ağızda
Safahat okumaları yapıyorum sana
Çok değil içime bulutları okudun
Bir zamanlar pamuk beyazlığındaydı
Şimdilerde uzayıp gidiyor ağızda o söylenemez cüpcümler
Nazdı belki de yeri gelirdi niyazdı...

Sırnaşık suntalarımı kopardım bir yağmur akşamı
Paslanacak korkusu değil
Renk değiştirecek korkusu değil
Âdem korkusu değil
Büyüdüm korkusu değil
Yemin ediyorum hiçbir şeyin korkusu değil
Seni içtiğim yağmurlu geceler kadardı o kadar

Şehvetim bir kemer tokasından ibaret olmasın
Her şey seni içmek yağmursuz bir akşamda
Rengimi bozma benim !
Bembeyazdan daha ipeğim bu gece

Sonraları korkularımı arındım
Fakat,,,
Dünyayı gezecek hâlim yoktu
Önüme koysalar depremlerle kıtaları filan
Dizimde romatizma
Elimde etik Agopizma
Tanrıya şathiye
Son şükür misali
Hiçbir şeyleri yapacak utkum yoktu
Şimdi yağmursuz hangi kuruluk konuşacak benimle?
Söyle...
Direnesim vardı,,,

Şafağımın kıymeti uçkurlara yem mi olacaktı ?
Kuşlarımız aynaları mı gagalayacaktı ?

Bizi görmeyelim diye
Aynaları mı parçalayacaktı?

Ah sokak yağmurları ah !
Silahımızı mı boşaltacaktın?
Sen de mi duygusuz olacaktın bu akşam?

Utkular biriktirdim bir nefesle üç sırat arasında
Sıratlar biriktirdim üç yağmur bir de kuruluk arasında
Yağmurlar biriktirdim üç sıratlar bir de ateşle onun arasında
Üç sıratlar biriktirdim utkularımın kıymetini anlayan yârin yarasında

Kuruşluk kıymetlerimi bir de vurgun sularımı,
Bildirsin sana ...
Kahve ceketler yanımdaki mertler bir de komutanlar söylesin sana
Cihanda gül olduğumu kaç bülbül öldürdüğümü...
Söylesinler
Söylesinler de
Hatıranı öldüreyim biriktirdiğim üç sıratla,,,

Barişcan Balcı

Resim Yaşıyorum

Ben bir deniz resmi çizmiştim,
Kıyıya vuran sahibi olmayan tekne iliştiirdim yanına
Ne sopası var sürülecek
Ne demiri var tutulabilecek
Bir beyaz sandalye üstünde ıssız mı ıssız
Daha yeni boğulmuş bir tekne iliştiirdim
Deniz resmime
Sevişmeyi bilen kumları biliyorum diye
Sımsıkı sımsıcak kumlar çizdim
Denize düşman kumların esas sevgilisi deniz Kabuklarını da ihmal etmedim
Bir kadın da çizdim
Şuan tek bir zamanlar çok olan bir kadın
Üstünde pot bir elbise gibi duruyor aşkı
Omuzlarına silik bir parfüm kokusu bile çizdim
Çünkü denizleri görmez su damlalarında arardı aşkı

Gel gitler çizmeye çalıştım
Zor direnen kikirik hareketli dalgalar çizdim
Kadını da sildim hatta bir ara
Kadınsız olmadı dedim bir daha çizdim
İlk çizdiğim gibi olmadı

Yedi kocalı Hürmüz gibi bir şehir iliştiirmek niyetine girdim
Çizimime
İstanbul'dan daha güzeli mi var ?
Kıyısından köşesinden gösterdim tuvalde
Sekizinci kocası kıskanmasın diye

Hüzün de çizdim az
Onsuz olmaz diye
Hüzünleri fırça darbesiyle attım rastgele
Balıkçılar kıskanır
O kadar rastgele
Tuvalin yaşadığı darbe daha da rastegeleleştii
Hatta yukarıda bahsettiğim birkaç önemli
Figüre zarar bile verdi
Olsun bitirmiştim artık
Resim yaşıyorum ne de olsa hazırlıklı olmalıyım bunlara
Rötuşlarını da sözlerim yapar artık

Barişcan Balcı

Samimi Hasbihâllerin Konu Birliğı İstemediğini Biliriz Hala Hâlâ !

En azından anladık ünlülerden "A" "E" "I" "O"
Bizden daha ünlü olacakmış " EVET. ! "
Ücler kırklar bizden daha çok sek sek saymış
Kaşındırıyor saçımı,
Tüm bu olan biten,
Kaşındırıyor başımı hatta bir esnemezlik bile yaratıyor bu sıcak nefesler
Kadınlar erkekler veya sakallılar ve tüysüzler
Bizden bir birlik olmasını bekledik
Umulmadık sonlara keyiflendik
Hâlden hâle dapdar ağaçlara umulmaz hedefler de koyduk
Ne bilelim böyle olacağını
Ne bileyim böyle yazacağımı?

Ben de ufacık kim tanelerinin sulara boyun eğmelerinin mevsimindeyim
Kim taneleri teker teker gülümsedi
Ulan içinde hiç mi bulunmaz eşi benzeri olmayan bir taş
Bulamam !
Ben de kendim olamam.

Yüzümüzün arka kısmıyla umulmaz şehvetlere kucak açtık siz yokken
Kaçmak istedim,,,
Kaçmak istedim ,,,
Kaçmak istiyorum,,,

Babamın tek tük günlerde taktığı simsiyah markalı güneş gözlüğü gibi hissediyorum
Sadece ihtiyaç anında ortaya çıkıyorum
Babamın asker ödülleri gibi hissediyorum
Bir camekan arkası gurur verici
Ama tozlanmasın diye üstüm bir camla örtülmüş
Şeffaf bir camekan
İçi görünen sesi duyulmayan.
Son günlerde...
Sonsuz günlerde,,,

Ben mesela her sevabı bildim,,, bir günahı sevdim...
Fakat yumurtanın hiçbir zaman sarısını seçmedim !
İyi de yaptım,,,
Seçmedim,,,
Gurur verici gibi durmayan küçük işlerin adamı olmaktı niyetim
Uç günlük dünya için gökleri delmedim en azından betonlarla
Hiç yoktan bir tarım konusu açtım !
Ekilmiş dikilmiş,betonsuz,,,
Son tarım konusu bu ...
Esas konu da belki bu ,,,

Ama benim her şeyden önce bir halam vardı
Bir hâlam vardı gün yüzü görmemiş kocadan
Dar ağacını yol bilmiş
Her n'olduysa o gün
Güneşimiz hâlâ kapımızı çalıyor nafile aydınlık
Hâlbuki biz aylara aşık olduk karanlık diye
Güneşe ihtiyacımız varsa da o susuz köyde
Tütünlerin ihtiyacı var diye

Biz bir tramvaya bindik travmalı olarak
Ne yapmalı, nasıl çıkmalı?
Çarşının en kalabalık olduğu zamanlarda esnaflara mı inmeli ?
Yoksa bir yeşilcam türküsü tadında bir kahve mi içip ayılmalı?
Kimin derdine üzülmeli?
Normal gözükmeye çalışmaktan anormalleştiğimizi hissettik
Küller,arpalar,kazalar
Hepsinin adı batsın ben hasbihâllere tutundum

O sokaklarda yürürken,,,
Ellerimin arasında demirden bir para beş lira diyorlar
Bir arkasını ceviyorum bir önünü
Kendime baktığım ayna sayısı büyüdükçe
İçimde bir şeyler yaşarken ölüyor
"Bugün hava güzel en azından" GİBİ !!!
Benzeri cümlelere ruhumu satıyorum
Açık arttırmasız
Parmaklarımda hâlâ aynı para varken
Camilere,kiliselere,sinagoglara gitmeli
Çünkü en azından bugün hava çok güzel
Satılmış demeyin en çok da siz demeyin !
Bugün demeyin !

Sigarlara bugün en uzaktan bakmaktayım
Şimalara baktığım gibi
İkisinin de duman çıktığı haricinde ellerimde hiçbir veri yok
Ben de Ege kasabasına yerleşmek niyetinde olan tecrübeli bir ferte başvurdum
Emekli Komiser "Barış Bey'lere "gittik
Daha çok delil
Daha çok organizma bulduk poşetlere doldurulmuş.
Ellemeyin dediler ellemedik

"Ölume bulaştırmayın ,eklemeyin dediler"Eklemedik
Ellemedik tamam ! (Tamam)
Simasına baktık izledik büyük bir zevkle dumanlar çıkıyordu
Hasbihâl ettik
Hasbihâller ne hâle düşmüş
N'aptiniz Komiser Bey !

Bizim de ağzımız sigara tutmayalı çatalların gümüşüne bulaşmış
Çocukların gülüşüne bulaşmamış ! Yazık!!!
Tütün yetiştiriciliği ne de olsa bu,,,
Boğazımızın sesi ne olduysa
Evladımıza açtığımız telefonda gırtlak kanseri gibi çıkıyordu kimi zaman
Yine de gümüşlere tutunduk
Ya da paslanmış çeliklere
Benim Hala'nın ipleri boynuna geçirdiği evde de hâlâ bu böyledir mesela
Hayatta da bu böyledir
Değişmeyecek en azından bunu anladık,,,

Barişcan Balcı

Sen Kimsin Çocuk ?

Aglamayacak mısın çocuk?
Bir meme için ananı kaç gece uykusuz bırakan sen değil miydin?
Memleket için tek gözyaşı dökmedin...
Toprağını ana bilip uyandırmayı denemedin
Sen kimsin çocuk? Biri olmayı bile denemedin

Hayırsız başını alıp çıktın,iki ayaklı Yahudice
Sokaklara birer maya çalarak adice
Gözü kırk gören bir ayyaş misali,köpürmüş
Senden gayrı , sivrisinek sıtmal caddelerden geçerek
Sen bir yazı bitirdin içinde biliyor musun?
Sen kimsin çocuk?

Karaca kürkü bugün mevsim değiştirmiş,
En sevdiğin ağaç ilk yaprağının hatrı sayılır kısmını sarartmış
Gözlerinde gördüğüm ana sütü kadar helâl kalleslikler yok olmuş
Boyun egmez erillikler , umulmadık boyunlara eğilmiş
Eee artık geldi mi sonbahar ?
Zamanı geldi mi o milyarlık döngünün sonu ?
Sen bu mevsimi içinde bitirdin çocuk!
Sen kimsin çocuk ?

Üstünde ince bir ceket üşümedin mi?
Elinde bir demet az gelmedi mi çocuk?
Beyazı farketmedin,hemşehrini bilmedin,
Sen kışsın çocuk
Sen bir mevsimsin
Sen daha farketmedin mi çocuk?
Sen bir mevsim olmayı denemedin?
Memleketinin ağacına kar suyu da olsa yağmayı denemedin ,
Farketmedin mi çocuk?

Dirilişleri sevmedin mi çocuk?
Senin için kaç kere dirileceğiz ?
Kabirleri sevmedin mi çocuk?
Senin için kaç kere öleceğiz?

Ahhh çocuk vahh çocuk
Sen kimsin çocuk?

Barişcan Balcı

Sensizliğin Seninle Olan Öyküsü

Sensizliğin son demi,dudak payı bırakılmış sigaram,
Sertliğin vucut bulduğu tenimi aynada bırakmak.
Kırgınlıklarım,yorgunluk trenine bilet alıyor ayrılığı sevda geçe,
Her vagonda yüküm hafifliyor ama seni molada bırakmak,
Hayır yapamam...

Bir çocuk yanaşıyor yanıma, sırma saçları baharım,
Küçük bileğine dünyayı sığdırmış,evet gözümle gördüm...
Söküklerimle konuşuyor sanki dünyanın en iyi terzisi gibi,
Tek başına bensizliği sırtlamış, yardım edince gördüm...

Ahh içtiğim her çaya neşe olan miniğim,biletimi iptal ettim,
Sensizliğin öyküsü uzun sürer mi sanıyordun ?

Saat beni sen geçeye kadar beklerim...

Bizi biz yapamadan bu yol biter mi sanıyordun?

Barişcan Balcı

Sensizliğin Seninle Olan Öyküsü (II)

Sonra
Onlar
Yaratıldılar
Saat geçti
Dünya haykırdı
Yer yerinden kanadı
Küçük kız büyüdü
Büyüdüğü yerden yaraladı...

Ölümleri paylaştılar birer birer uzun zaman öncesinde
Akın akın sevişmeler sakladılar avuç içlerinde
Bilmezdi dağları yokuşları bile
Adamcağız ondan öncesinde
Onu bu ıslak geceler şair etti.

Bir keresinde sabahladılar yurt yurta verip
Yılkıları terbiyeleyecek bir adam
Susularını heybesinden çıkaramadı
Söyleyecek her şey treni kaçırmaya yönelik
Söyleyecekleri her kumaşı yırtmaya yönelik
Dikişsiz bileklerini öpmeye yönelik
İmkânsızlıklara yönelik

Trenin kumaşından mı
Dudak payı bırakılmış son sigarasından mı
Tenini aynada bıraktı
Artık sigaraya değil
Çaylara kursak payı bırakıyor
Kuşlar sevin sin
Kursakları doysun
Yoksa sensizliğin seninle olan öyküsüyle
Alakasız bile yok
Sorakisi bile yok
Onu bu aşık geceler isyankâr etmişti

Miniğim diye ağıt ede ede miniminnacık kalmıştı
Ben de bu öyküyü bitirdim
Islak ıslak
İsyankâr isyankâr
İstanbul görsün
Bir de İstanbul ölsün

Barişcan Balcı

Sensizliğin Seninle Olan Öyküsü (III) Son

Bir deniz tatbikatına katılır gibi katıldık ruhumla beraber o son sefere
Bahriyeli Sultanlar , kara Paşalar bu duruşlara hayrandı
Köylüler,çiftçiler,ekinciler demeden herkes selam vermişti oysa o gün !
O son saygı parçasını har vurup harman aşkla
Senle beraber almıştık.
Neyse ki tarihin o son seferine yetiştik ,
Karaköy seferine,,,

O yirmi beş dakika yirminci yüzyılın en başlarındaki günlere bizi götürür
O gün tüm deniz yaşamı sanki bizim için durmuştu
Bu eski deniz,
Tıpkı eski zamanlarda olduğu gibi temiz olmadığı için utandı
Ama biz duyardık,bu dünya için mühim ikili,,,
Çevremizde Ademoğullarından binlerce tını
Gökyüzünün en bulutsuz, en güneşli anı
Çocukların en çok güldüğü o yanı
Pek tabi bizim içindi,,, bizler içindi....
Tüm denizlerin tuzunu temizleyecek sevdamız
Üst katta vapur tahtasının üzerindeydi
Kıkırdaşırken farketmemiştik.

O yirmi beş dakika
Tüm kıyıları bizim için tekrar ölçtüler
Tapu kadastrodan memurlar en az iki kavga ettiler
Gel gitleri hesap etmediler diye
Bu kadar kargaşanın içinde bir de yağmuru da beklerdik hani?
Yağmadı,halbuki yakıştırdı diken diken denizi delerdi belki,,,
Ama tüm bunlar yaşanırken
Ben de bir denize bir yüzüne bakarak bir şeylere olanların hesabını içimde görüyordum.

Normalde şairin en mutlu olması gereken gün değil miydi bu ?
Bu senin en mutlu günündü.İyi hatırlıyorum...

Bizim aslında bugün yaptıklarımız milyon asırlık bir rüzgarı koklamak gibiydi.
Bizim o günkü gülüşümüz en az iki kıyamet veya sayılmaz alâmet atlatmış gibiydi
Senle ben gibiydi.
Bizim o günkü bağırışlarımız Japon tsunamisinin en alçak gönüllüsü gibiydi
Biz senle o gün şiirinin İstiklâl Marşı gibiydik
Şairle şaire gibiydik...

O vapur şimdi kaptansızlıktan tüm denizleri kudurtmuş.
Daha yeni haberim oldu.
O günden sonra kaç sefer ertelenmiş
Fırtınadan veya sensizlikten
Veya sensizliğin seninle olan son seferinden.
Bense tek başıma indim
Ben de beklemezdim bunu inan !!!

Şimdi gidiyorum kelebeklere
Kelebeklere gidiyorum
Vadilere gidiyorum
Mağaralara giriyorum
İnsanoğlunun en insan olmadığı zamanlarda insanı arayarak
Bulamayarak,,,
Yine de denizlere gidiyorum...

"Bu böyle bitmemeliydi"
"Bu böyle son olmasın "
Hayır ! Bu böyle son olmalı veya böyle bitmeli
Bazen de karalara çıkmak için veya denizlerde boğulmak için
Tüm bunlar böyle olmalıydı efendim

Karalarda o sıra olan bitenin haddi hesabı olmadı.
Bir lodos tüm ihtiyaçlarını alıp geldi tüm bacaları korkuttu.
Kaç insan bundan etkilenmeden yabancı yabancı dillerde, dilleri kuruyana dek ,
Aklına eseni yaptı ,
Tıpkı otogarlar gibi,
İstanbul'un altına yattı.

Andamanla Basra öyle istedi diye sakin yaşadık .
Bizim ölümlerimizse tüm halklarca yaşandı
Umman değil , Akdeniz ölümü gibi olsun istedik
Coşkun diye
Hiç değil coşkun potansiyeli var diye
Bir şeye memlekete veya denizlere aşkla bağlı olmak birer neden diye
Vapur yolculukları hatrına
Sensizce yapılan her şeye inanmak veya mutlu olmak
Seninle de olacak diye
Tıpkı memleketimin dağlarının istediği gibi,,,
Sündiken'in son arzusu gibi

Ardından dağ dağ yün dokuma tezgahları ,
Grevliler bugün,çileli desek yeridir

Ne yazık ki !!!
Karada yaşananları sen görmüyorsun
Denizlerde yaşananları ben görmüyorum
İcimizdekileri ise Havva bile anlamayacak

Eeee şimdi küçüklüğünü gönderecekler bana senin
Mavi değil,siyah değil ama elbette ki ben bir önlük takacağım ona
Çocuk çoluk ardından bağırarak
Ben denizi çok sevsem de karalarda binlerce çocuğum olacak

Bir bebeğin gözlerinde kavuşacağım mesela seninle
Deniz değil,vapur değil puset olacak bu sefer
Tutulan bir not defterinde buluşacağım seninle
Seyir defteri değil ,liman dökümü değil ama ilim denizi olacak bu sefer
Hangi sefer?
Gülümsüyorum öyküm,,, gülümsüyorum

Ben denizlerden arta kalan yosunlu yumuşaklığımla
Sana dünyanın en iyi iki portresini getirdim
Biri yaz biri kıştı
Asıl şimdi farketmez deniz veya kara !!!
Sana ben dünyanın en acı iki tarafını getirdim
Hadi !!!
Uyandır bu yüzbinleri bu iki portre hatrına
Bizi şu vapur yolculuğundan beri , 200 yıldır üzüyorlar !

Saat yedi için,saat öğlen on iki için
Üzdürme bizi
Kırdılar tüm bulutları
Üzdürme bizi !!!

Son umut sensizliğin son öyküsünü ararım yoksa
Kütüphanelerce adım izine karışır
Nice Martin Eden'lere
Ya da eşref saatinde sevdiklerini bir hiç edenlere
Karışır, karışır, karışır,,,

Yüzüm asılıyor öyküm, yüzüm asılıyor
Saat on iki de ayı önüme serme benim !!!

Lakin,,,
Saat on üçte bizim önümüze attılar
Tüm hesap kitapta yanlış yapanları
Şehirleri başlattılar ben öykümü başlatmadan
Erkenin en erken olduğu zamanlarda
Körün bile köründe başka tabirle,
Şairin ad güzellemesiyle
Âmâlar kıskanır göremedim diye
Her şey yere atıldı !!!!
HER ŞEY

Yüzde on ikisi içilmiş cigara, zamanında hediye paketi yapılmış bir karton, düğün sonrası bekârların eline geçmiş bir buket çiçek,cinselliğin yük olduğu bir gecede içilmiş

hesap fişi, kullanılmış soru bankaları,antlaşmalar ve rastlaşmalar
Hepsi yere atıldı....
Yine de yüzümden mutluluk okunur öykünden,,, yüzümden mutluluk okunur...

Sesim sen yokken görünürlerin görüsü olurdu
Bir dağ kenarı ilâhi olurdum
Danışmak isteyen adım adım çıkardı
Sanallar içinde gerçek olurdum
Fakat biz yokken her sey yaşandı
HER ŞEY !!!

Şehirlerin yeşilden griye aşkla dönüşü, carettaların artık ışığı takip
etmeyişi,komşuzulukluklar, çocuk odası yapıp doğmadan boşanmışlıklar,dağların
üstüne sadece bir ay kar yağması,arpaların acı şarkısını çalması,sütçülerin sahte beyaz
satması,benim her şeye ahmak gibi inanışım, yirmi yedi de tekrar insan
oluşum,yazarken utanışım,
Yüzümden hüznün okunur, öykün yüzünden,,,
Yüzümden hüznün okunur,,,

Yüzüm de asılsa bazı bazı duyduğumuz şeyler yüzünden
Sokaklara düşürdüğüm şu yüzüm
Çınarlar gibi gölgeye aşık oluyordu
Altımda her hava hâlâ nemli kalıyordu
Biz nereye sığınacağız ?
Bir dirhem tohum taşıyan her insan içinde
Her yerde sığınak arardı zaten
O sığınak için kaç suikast veya kaç ihmâl , kaç suistimal gerek ?
Bilmiyorum öyküm,,, bilmiyorum
Ben hâlâ vapurlara binmeye çalışıyorum

O son vapur seferinin üzerinden yıllar geçti ki
Ben de yüzümü yıkarken deniz tuzlu diye senden geçtim
Bir gün gelir aklım başıma
İsyân etsem de fayda
Sanki tek ben geçtim
Sırtımda taşıyorum
Ulan Offf !!

Bense ölülerimi sayıyordum,bir ölü ,iki ölü ,yedi ölü ,,,sekizinci yaşarken ölü
Balık pullarını sayıyor gibi hızlı ve ölü
Bu karaların ölüme en yakın rıhtımında
Ben olmasam başkası olacak
Ben ölsesem başkası ölecek
En azından hep bir ağızdan ölümüm,
Sensizliğin seninle olan öyküsü olacak

Sensizliğin seninle olan öyküsü olacak

En önemlisi son bulacak

Son

BULACAK !

Barişcan Balcı

Sevdaya Bakışım Değişti (I)

Bir vardan Bismillah dizerek boynuma,
En Afrikanî bir Kevser ekliyor
Ardınca zihninde bir tutam,
Işıl ışıl ruh tufanı ,
Kim bilir hangi Titanik?
Hangi artçı yığın insan hakları
Artık sevdaya bakışım değişti

Kaçıncı gemi yolda kalan zamanlardan ?
Kokladığım nedir ?
Sevdayı sömürüyle bir tuttuğum vakit
Hangi zamanlardan bize çalan telaşlı türkû?
Rutubet ve kasvet ya da sevdanın ta kendisi.
Sevmek veya sevmektir adı
Kaç asırdır belli değil efendisi
Vardır nefretçisi olduğu kadar katran dolu delisi
Artık sevdaya bakışım değişti

Bir hafta sonunun dizilmiş yoğunluğunda ,
Bir masada veya kaoslarda,
Cümleler yarım, saat yarım, çay yarım
Ben yarım, ama çakmaklar durmuyor
Katıla katıla gülüyor sevda bize
Oyuncağını aldığımız için bize bağıyor
Telaşlı bir cuma bağıyor öğlen de akşam da
Avazı çıktı ,kursaklar yarım
Artık sevdaya bakışım değişti

Bir yaz vakti kaçırdığım uçurtmanın ipini,
Kış vakti beyazlarda aramak gibiydi.
Hevesler yoğun, gökyüzü yine mavi boynunda benden bir iz
Son bir kez bakar gibi bakmak güzel bir his.
Artık sevdaya bakışım değişti .

Bir iskele boyu yol koparan hâktan,
Seninle yaşamaya devam eden halktan,
Rica ediyorum, emretmek kıldan ince,
Sokakların arşın arşın ırzına geçince
Artık sevdaya bakışım değişti.

Sözler Ve Albay Çiğiltepe

Sözler veriliyordu işte !
Yarı tutulup yarı tutulmayan itibarına esir sözler
Özler bulanıyordu özler,

Beş on kelimelik, mahşer günü gibi sözler
Bir nisan akşamı verileni de var
Eylül sabahı iş çıkışı verileni de
Ağustos sıcaklığında tek kurşunluk bozkır ,
Bu vatanın kurtulmayan hâlleri de var ,

Albay Çiğiltepe'nin Selanik padişahına verdiği söz gibisi de var
Eyyy kutsal Reşat Bey, somurtkan olma !
Yüzün gülsün?
Kafaya sıkmak da var
Kafayla sıkmak da
Evvel zaman içinde kalbur üstü verilen sözler de var
Tutulan sözler de var
Kafalara sıkılmış sözler de
" Maşallah " Umut dolduklarımız olduğu gibi
Hoşgeldin albayım !
Sizin gibisi de var
Sizin gibisi de var !!!

Evvel zaman üstü vatan kurtulmuş ,altında binbir acı
Kafalar kafalara da sıkılmış
Eeee sıksın artık yaaa kalem !!!
Yeterli değil mi?

Bizim bu
Bu sandalyelere yarım oturmuşlarımız
Kurtuldu ya bu vatan-ı mahrumiyetlerimiz
Artık tam oturmuşlarımız
Olmasın mı?
Kara kaş, kara gözle olmadı mı?

Durur yine söz veririm ben de
Tutmuşum tutmamışım
Kalmışım bir yarım saat geç
Çok mu ?
Bizim vatana durur yine tepelerin önemini iyi bilen bir Trikupis !!!
Yardan ayrı kalmak zordur biliriz
Yine de vatandan ayrı kalmak zordur biliriz Reşat Bey
Tutulan sözler de var
Kafalara sıkılmış sözler de
Hangisini tutacağını da sen bil Albayım!
Çiğiltepe, Çiğiltepe ahhh

Sandıklı'yı ağılattın , madalyanı ağılattın !
Değdi mi ?
Değdi elbette
Maşallah " Umut dolduklarımız olduğu gibi
Hoşgeldin albayım !
Sizin gibisi de var
Sizin gibisi de var !!!

Yaa değil miydi sırası
Resmin
Şiirin
Mimarın
Ve bize derya olan tüm akımların ?
Gurur duyma sırası değil miydi tüm tercih-i bentlerin
Tüm bentlerin ?
Selam veriyoruz
Selam veriyoruz,,,

Ölmek istiyoruz biz Albay Reşat Bey'im
Yanımızda mısınız paşam ?
Sözlerimizi tutuyoruz
Yarım kaldı diye
Gururumuz yarım kalmasın Çiğiltepem
En azından o kalmasın
Evet ,ne mutlu yanımızdasın bugün de
Diğer günlerdeki gibi
Yarım kalmasın hiçbir şey Albayım
Sizin tuttuğunuz sözünüz gibi...

Barişcan Balcı

Şathiye Şikayeti

Kaldırımın en yosma kenarı,
Yarım açılmış veya budanmamış bir bitki...
Benim gönlümü meşrepçe süslüyor .
Fakat benim saksılarımın içi kısıkanç,
Kaldırımlarım neşterli , eli bıçaklı
Zor tutuyorum ,
Zor !

Ve seni dünya yaşamından ayrı tutmanın sebebi şu :

Benim için sadece cennete saklanmış bir çiçek varmış ,
Tüm insanlık bu çiçeği koklamak için sıra sıra , tabut tabut bekler
Bazısı tez canlı bir yanıt bekler
Bugünlerde herkes onun için ölüyor
Ve şair ekler :
"Belediyeler bugün tatil ,sizin çiçeğiniz budanmak için dilekçe bekliyor '
"Ne ulan bu tatil,niye çalışmıyoruz?
Niye bugün kimse ölmedi?

Bırakın koklasınlar
Bırakın cennete gideyim
Bırakın oralarda işimizi yapalım
Bir çiçek koklayıp geri geleceğim
Az bekle kulunu !
Yabancı değilim sen yarattın !

Bırakın ben cahil bir yobazım !
Hayallerimizi cennete sığdırdık
Tek bir sineye aşk duymak bu yüzyılda epey zor ya Râb !
Senin alternatifin olsun diye kırk bin Allah yarattılar
Eğer bir çiçek vereceksen geleceğim
Bugün cehennemin kapısı kapalı dediler alma Râb !
Yarın geleceğiz !
O kadar bekledin az daha dayan
Gavur değilim sen yarattın !

Hiçbir şeyin farkında olmamayı denedim
Bismillahın anne sütü gibi bir değeri var hâlâ
Yanına geldim namuslu bir rahimle
Sönen bir kor olmayı da
Tüm seslerin notası olmayı da
El tanık, iç sanık
Sorgun yarım kaldı ya râb !
Yarın geleceğim son bir işim kaldı
Yarın toptan geleceğiz !
O kadar bekledin az daha dayan

Ay daha sorgulanmadı,
Hâlâ geceleri cümle alemin mey sebebi
Az daha dayan
Güneşi eğip büküp gücünden süt sağdık
Ama daha yarılmadı
Az daha dayan
Şu çiçeği cennetten çalmışlar
Yardım istersin benden
Az daha dayan !
Dünya sorgumu bölme benim

Az dah.....

Barişcan Balcı

Şehsuvar Bey

Kalplerimize yapılan himaye tekliflerini bir gırpıda sildik
Üstümüzde siyah bir elbise vardı
Başımızda çarık
Yirmi kişiyle akraba sülale demeden idama gidiyoruz bir de Şehsuvar Bey
Develer üzerine bindik
Birer gelin gibi bu da bizim düğün günümüzdür Şehsuvar Bey
Kadıdan alınan her idam fetvası
Gönlümüzün çalgısı olur bu akşam
Babü'z Zeveyle'yi ya da Yahya'yı görmedik
Onlar nerelerde öldüler bilinmez
Ama ölürken ağlamadık
Şimdi yıl olmuş bilmem iki bin kaç
Ben Şehsuvar Bey Düzgün Sokak
Bir İstanbul mahallesi gibi yaşıyoruz
Devam ediyoruz umutsuzca
Çocuklar bağılıyor oralarda
En ortaların ortasında
Ama şuan Şehsuvar Bey
Ne senin ismini araştıran var
Ne hikayeni bilen
Anca vaktini doldurunca senin gibi ölen var Şehsuvar Bey
Siz ölümlerin de en iyisini bilirsiniz
İyi ki yaşadınız da
O sokakta hikayelerim birikmiş
Şiirime gelince
Bu şiirin Şehsuvar Bey 'le alakası olmadığını okuyan anlar
Anlatmaktan kaçındığım şeyleri tarihle absorbe ediyorum
Yaşadıklarım ...
O da başka zamanın şiiri olsun

Barişcan Balcı

Şiir/poem/poésie/gedicht/waka

"Sözü, suskunluktan söke söke alıyorum"
Şiirim pansuman değildir.
Kapatmaz, kanatır.
Dize dediğin, nabız gibi atmalı
Vicdan gibi sızlamalı.
Şiir yazmak değil,
Yarayı açık açık gezmektir benim işim.
Gezgin gibi
Ben yazdıkça ruhum sarılmaz;
Bilakis, daha çok görünür olur.

Ben sözü, ayakkabısız çocukların çamurlu sokaklarından yürüttüm.
Benim şiirim semt pazarından da geçer,
Soba borusu gibi de tüter
Karpuzun en olmuştur,
Ekmeğin kabuğu,
Her şeyin en olmuştur
Ama en olmamış gibi
Bir genç gibi isyan eder...

Şiir yazmaya ihtiyaç hissetmem
Esasen benimle beraber birinin de hissetmesidir
Fakat onlar bilmiyor
Bilmeyecek de
Şiir en güzel yemli bir oltadır
Halktan kimi tutacağı belirsizdir...
Tuttu mu bırakacağı belirsizdir...

Türkçenin çatallaşmış yerlerinde yürürüm.
Türkçemi ben tereddütle değil,
Terle kullanırım.

Benim şiirim, Paris'te ceset çürütmez.
Karacadağ'da delik açar,
Ege'de tütün sarar.
Mezarlıkta susar,
Yeri gelir karıncalara meze olur

Gel gelelim sevda meselesine
Bir kadını sevmekle,
Bir dağı delmek arasında fark yoktur bende.
Ferhat olmak,
Yalnızca bir aşka değil;
Bir memlekete, bir kalabalığa, bir öze aşık olmaktır.
Ben vatanımı, annemi sever gibi severim;
Kadınımı da...
Bir ulusun gözlerinden öper gibi.
Severim

Ulusum benden nefret ederse
O da bir ananın nefreti gibi olsun isterim...

Nutuk atmaktan korkmam.
Bir dizem bin sokağa bedeldir.
Benim kalemim, bildirge taşımaz;
Ama her dizesi bir bildiridir.
Ne zaman unuttursanız bana kim olduğumu,
Şiir yazmaya başlarım.
O yüzden, ben var oldukça yazdıklarımı unutamayacaksınız.

Şiir; bizim faturası ödenmemiş kombi sesi değil,
Çocukların birbirine attığı taşın sesi gibi gürlemeli.
Faturasız,ödemesiz...
Ben şiiri kampüslerden değil,
Kahvehanelerden, asker mektuplarından,
Kerhanelerden,,,
Çarık deliklerinden yürüttüm.
Yıkanmamış ellerle yazılmış her mısrayı severim

Dünyada ne susarsa sussun,
Benim dizem konuşur.
Bir gün her şey yasaklanırsa,
Şiirimi ağzımda değil,
Cesedimin kemiklerinde okuyacaksınız.
Benim şiirim geçici değil,
Toprağın altından dahi susmaz.
Susmayacak...

Barişcan Balcı

Şiirim Hakkında

Ben şiiri bir hakikat arayışı olarak değil, bir haysiyet çılgılığı olarak görüyorum.
Şiir benim için ne tam anlamıyla bir anlatı ne de sadece estetik bir oyun.
Şiir, bazen ölen bir yanımı mezara koymadan önce dua etmektir.
Bazen ise yeni doğan bir duygunun göbek bağıni kendi ellerimle kesmektir.

Benlik dediğimiz şey biricik değildir, çokludur.
Ben, şiir yazarken sadece bir kişi değilim;
Bir adamı öldüren çocuk,
Bir yüzüğü kıskanan suskun,
Bir çocuğun gözündeki utancı taşıyan yetişkinim.

Her şiirimde bir yanımı gömerim.
Bazen gençliğimi, bazen devletle barışamayan yurttaşlığımı,
Bazen bir sokak lambasının altında büyüyen iç çocuğumu...

Ben şiiri bir aynaya benzetmem.
Ayna sadece gösterir.
Şiir ise kırar, kanatır ve yeniden inşa eder.
Şiir benim için geçmişle, toplumla, inançla, yitirilenle, sevgisizlikle yüzleşmektir.

"Ben bir adam öldürdüm ablacığım" demek, bir yüzyıla meydan okumaktır.
Çünkü şiir, toplumun sakladığını haykırmaktır.

Salyangozun sümüşü, kabuğun daralması, kahverengi yüzükler...
Bunlar sadece benzetme değildir.
Bunlar, duygunun vücut bulmuş halidir.
Şiirimdeki her imge, dokunulabilir bir acının ete bürünmesidir.

Hitaplar şiirimin vicdanıdır.
Ablacığım diyerek başlayan her dize, bir çocuğun utançla karışık mahcubiyetidir.
Bu şiirlerde haykırış değil, boğuk bir iç çekiş gizlidir.
Ben bağırmadan da şiirin isyanını yazabileceğime inanırım.

Ben şiiri, bir inşa değil bir yıkım sonrası temellenen yapıya benzetiyorum.
Tüm geçmişim, değerlerim, kırgınlıklarım enkaza döndüğünde
Kalan harflerle, suskunlukla yazıyorum.
Bu yüzden şiirimin dili düzdür ama sesi derindir.
Gürültüsüz bir patlamadır...

Şiir, birilerinin yanında ısınmalı.
Bir masanın kenarında, bir çocuğun uykusunda, bir annenin mektubunda...
Ben bu yüzden öldürsem bile, şiiri üşütmem.
Aslında ben, bir soğukun ortasında şiirlerimizi sarıp sarmaladım.

Benim şiirim ,
Yaralı ama dirençli bir benliğimin,
Sevdayı da ihaneti de omuzlamış bir insanın,
Yavaş akan ama derinleşen bir nehrin şiiridir.

Benim için şiir:

Bir vicdan defteri,
Bir susuşun gürültüsü,
Bir öykünün yarım kalmış son cümlesidir.

Ve evet,
Yeter ki şiirimiz üşümesin ablacığım...

Barişcan Balcı

Şu Dünyaya Kaç Gelişimdir...

Şu dünyaya üç gelişimdir inan, giyotinler görücüm oldu!
İyi dayandım ulan !
Her seferinde bir çeşme buldum soğuk mu soğuk,,,
"Akıyor ya " dedim. Sus bitâp adam sus !!!
Bırak görücün olsun

" Ölü mölü yaşıyorsun işte ya,çeşmeler akıyor hâlâ "
İçinden su bile akıyor görmüyor musun?
Birkaç duvara bakış çizdiler diye
Hâlâ kalpler seviyor diye
Birkaç çeşmeden su akıyor diye
Ne bu hayata tutunma hasreti?
Hastanelerden utanmaz mısın be adam ?
"Sen hiç hasta bakıcı olmadın mı? "
"Peki sen hastayken hayata hiç bakıcı olmadın mı?

Efendim benim atım soyu soppu tükenmiş bir padişahın atı ,
Sürdü beni dört nala
Hizmetin en kalitelisini ,,,
Nalların güzel sesini biz zamanlar ben çıkarıyordum.
"Kişne kişne bir hâl oldum"
Şu dünyaya ikinci gelişimde bir attım işte
Onu anlatıyorum
Şansa bak ki o da idamlık padişahındı
Gel de inanma ulan !!!
Azıcık bir yaşam zevkim vardı.
Onu da ahırret kokusuyla, şarkılar yedi bitirdi
Bir de hangi sokakta koştuysam ayaklarımın sesi ölmüş,,,
Lakin birileri vardı , birkaç gönül, hâlâ asil,,,,
Bakardı at kıllarına.
"Sus deli adam sus ,sırası mı ölümün daha bu yolun dördü var ..."

"Tamam çekeceğim evlat acını Hikmet Amca
Çekeceğim karın ağrını Mevlâ Abla
"İlk gelişimde nerdeyseniz oraya gidin demeyeceğim "
İyi biri olmaya da çalıştım ben her gelişimde
Her gelişimde...

Mesela dün gibi hatırlıyorum
Ben bir zamanlar ince belleri severdim
Avuç içlerimle içerdim helal bildiğimi

"Bir şeyler oldu sonra"
Yüzümde metre metre ölçülmüş hüznün
Kuzeye doğru gittikçe mutsuzluğun artması
İlgimizi kaybettik hayatın tüm ilgi çekiciliklerine
Gecelerimi gündüz gibi hızlıca yedim,
Müzeleri içtim "eski meski ,kadri kıymet bilmeden"

Hesaba katmadan yazıları, yazılanları,iri bir adamken gücüm yettiğimce yedim.

İlk gelişimdi ne de olsa
"Ne bileyim sorularacağınızı hesapların ? " YEDİM
"Sus pus adam sus !!!"

Ben nereye gitsem ,tekrar geleceğimi düşünüyorum
Her seferinde herkesin sesi oluyorum
Öyle destekçi veya gür değil
Öylesine herkesten birinin sesi,
Mesela borcu gırtlakta sefilin ensesi
Veyahutta güvercinin alkolik nefesi
Nereye gitsem, nereye gitsem ,
Yine oluyorum ,görülmemişlerin böylesi
Doğların peygamberdevesi
Aşığımın en güzel giysisi
Hepsi ama hepsi Pazartesi
Bir pazar günü ilk gelişimdi ya ! "Hatırlıyorum o yüzden pazartesi ! "
Ben nereye gitsem ,tekrar geleceğimi düşünüyorum
Nereye gi*tsem

İlkim ben ilk,,,
Geldigimi hatırlıyorum,
Gittiğimi unutuyorum

Hani birkaç satır sığdırmıştık ilk gelişimin şerefine dünyaya
"Oku "
"Söyle"
Bir ben miyim dünyaya gözyaşı dökmek için gelen ?
Oku at duysun ! ,,, Oku sevdalar duysun !
"Oku ilk gelişim duysun "
Kaç ömür vereceğim ben bu dünyaya,
Suyu akıyor diye ,
Senin kalbin atıyor diye ?

Dördüncüye vermeyeceğim ulan !!!
Vermeyeceğim...

Barişcan Balcı

Tümlük Tezatizm Ya Da Natural Opposition

Yeri gelir turşu kurmak hakkında bilinmeyen yüz bilgiyi yazarım,
Yeri de gelmez yazmam,
Her şiir yaklaşık 1000 lira bu yüzyılda ey okuyan mahlukat !
Hâlâ isyan etmeyen bir güruh ben de dahil ,
Ben ki bu mahlûkatların yazar başı,
Bir şey olsa ya en arkaya saklanırım ,
Ya en başta ben ölürüm ,
Sizin için .
Ne için o da belli değil.

??? (Esnaftan indirim bile istemeye korkan nesil)

Nedir bu ikilemi soru işaretinin. ?
Biz ki bu yılların şairi ...
Cesaret sahibi miyiz ?
Korkak mıyiz ?
Hayır !
Biz bu ikilemi yaşamak için buradayız .
Post-modern kusmukların bilinç altına yerleştirmesiyiz biz.
Yeri gelir vatan için ölürüz .
Yeri gelir yurt dışına hasret ederiz biz.
Biz neyiz diye boşuna sormadım...
Biz bir şey bile değiliz...

Zeytinyağlı yaprak sarması güzel olmamışsa
İsyan eder bağırırım anama,
Zulm eden olur bizlere bazı günler,
Bazı günler diyorum çünkü onlar da post-modern kusmuktur,
Öyle bir devir ki
Zulmetmeyi bile beceremiyor kimse.
Yine de...
Onlara bazen hoşgeldiniz,
İyi ki varsınız deriz.
Biz ...
Tabi ki biz,
Biz tümlük olmaya çalışan bozuk paralarız.
İyileşmeye çalışan akımsız şairleriz artık.
Bir baksana herkes şair oluyor.
Elbette hepimiz şairiz.
Söz söylemeden şiir yazarınız biz.
Yaşayarak,
Ölerek,
Bilerek...

Bu bir manifestodur,
Bu bir manifesto değildir,

Akımsızım .
Bir o kadar akılsızım,
Yaşadığım güne göre akıl değiştiririz biz.
Yerim gelir başkasının akıllarına göre yaşarız.
Mimlenmekten korkarız biz...

Bazen hürriyet için haykırırız.
Bazen esarete hayran bizim gönlümüz...
Uç noktayı fazlaca kullanırız .
Söyleyeceklerimiz bitmez bizim

Günlerden Çarşamba olur hiçbir şey yapamayız .
Pazartesi yeni bir devlet kurarız.
Tek bir harfi şiirle seviştirmeyiz
O kadar da benciliz.
Boyledir inancımız bizim.
Ne yazık ki inançsızız.
Bazen
Biz...
Biz...
Biz.

Ben genelde Astsubay Kıdemli Başçavuş'a yazarım
Onu da niye yazarım bilmem
Sanırım genetik...
Herkes genetiğine göre yazar.

Memnunumdur da inanın .
Yarın memnun olmadığının haberini almak için
Bizzat bizimle görüşmeniz gerekiyor.
Çünkü yarın kurulmuş turşuna şiir yazarım ben.

Allah'a inanmak üzere yazacağım ben,
Sanmayın ki cihanı hakikatle bilmeyen ,
Göremez bu dehr-âşubun yarattığı bizler,
Ehemmiyeti bile ışk sırat-ı müstakim
Şalvarlarla pantolon bize şiir-i tahkim

İnanıyorum ,
Ben akımsızım
Tümlük tezatım
Tümatım tezatlık...
Biz akımsız yazarız,
Şiir bitti
Haberler iyi !

Barişcan Balcı

Üç Ölümlü Fırat Yurtlu Kırmızı Ruhlu Mecburlar

Şu mecburlu duyguları
Bir de kalkınma planlarını
Şevdalar için yaratıyorum son bir defa
Üç ölümlü...
Fırat gözlü...
Kırmızı ruhlu doyasıya biriken mecburlar

Bu vakit bir kere de sevda beklesin şu taksileri
Bir kez de sevda içsin en umulmadık aşkların dürtüsünü
Bu öğle saati güneşler ayını arasın fellik fellik
Bizi de anlasın şu kör olası soyut kavramlar...

Şu dünya üç ölümlü fırat gözlüm
Biri yaşarken ,
Biri büyürken ,
Biri ölürken,
Kaldı ki en rahat duygular hep ölürken olacak...

Tüm darbelerin sokağa döküldüğü bir akşam
Vuslat yolunda dipten çıkardığım bir gitar teli
Tingirtatır öksüz yollarımızı
Sevdaya beş kala
Ayrılığı beş gece
Araya koyulan on dakika
Seni sana anlatmaya yeter de
Seni bana anlatmaya yetmez

Bir evren kenarı taşlara öğüt vermek
Aslını izmaritlerin bildiği tüm yaşanan duyguları çöpmek gibi bir duygu durumu
Sona erdirilemeyen her inat
Kelleme vurdu fakat
Kelleme değil de ipek böceklerine üzümle yaşadım hamasi duygularımı
Sen- Yetiş hayata- Yetişken duygularla- Yeteabilen umutlarınla
Nazır duygularla- Sen yetiş bare sümbüllere
Yetiş yıldızlara - Hangisine en yakından - Baktıysan üç ölümlüm ...

Yetmediyse,,,
Gel seninle yol yarısı pisuvarlarda anasının işettiği çocuğun korkusunu anlayalım .
Gel seninle Reading Zindanı Baladı okuyalım .
Şu silahımız kanla medenî ve çağdaş olsun
Bıçagın beni öldürsün tam tersini yaşayalım ne var?
Ve buna tabî olsun tüm zindanlarca yaşayanlar
Bir aşk da zalimlerin yaşadığından olsun bu sefer...

Şimdilerde arkamı döner dönmez sermayelere denk geliyorum,
Faniyatın ıssız gırtlaklarında
Kıskanılacak bir balinalar kaldı sevgilim
Ayağımın kenarına vuruyorlar
Bir evren kenarı üç ölümlü öğütlere...
Baltalara

Ve sevinçlere...

Bir ağacı okşuyorum yanmadan önce
Öksüzlere ök olma niyetiyle değil
Nasipsizlere nasip olma niyetiyle hiç değil
Okşuyorum işte
Yanmadan
Kaybolmadan
Diyar diyar karanlığı seçmeden orman
Son hayvan ilahileşmeden önce...
Okşuyorum doyasıya
Üç kere öldürmesinler diye ormanımızı...

Yengeç mevlidinden yazıyorum sana sahil kenarı gözümde düş,
Uykusuzluk ,
Yetimsiz dilimle yazdım ,üç virgüllü umutlarımızı koynuna sakladım
Severdim mezid fiillerce soysuz soysuz
Kitapsız sevdim seni fakat
Kitaplarla öğrendim seni...

Tüm darbelerin sokağa döküldüğü bir akşam
Vuslat yolunda dipten çıkardığım bir gitar teli
Tingirtatır öksüz yollarımızı
Sevdaya beş kala
Ayrılığı beş gece
Araya koyulan on dakika
Seni sana anlatmaya yeter de
Seni bana anlatmaya yetmez

Şimdilerde Toroslar bile bize yalan söylüyor doğmayan günaydınlarca...
Barak Ovası'nca sallanır nidalarım bu akşam
Firuzâbad'dan yalanlandın, yedi kocalı kadınlarca...
Ve buna üç ölümlü ruhum dayanıyor beş gün beş gece aydınlarca...

Barişcan Balcı

Vaktidir

Yarın bir gün bir arpa tek başına ilerleyemez olur
Güneş ölür ama yine de sabah olursa
Bir gün kulağına okunmazsa isimleri bebeklerin
Hapisteki yârlara bir mektup dahi gelmezse
Adımı öldürmenin tam vaktidir

Mesela annem öldüyse
Babamı kahrından zor tutuyorsak
Ve ben seni hâlâ seviyorsam
Adımı hatırlamanın tam vaktidir

Belki umut hâktandır diyenler susarsa bir gün
Aşkın anası yeter derse binlerce ömrün peşinden
"Yeter sizler hak etmediniz "
Adımı söylemenin tam vaktidir.

Hiçbir şairin kalemi kuvvetli değilse
Sadece eskileri okuyorsak
Edebiyat tarihçilerine iş verilmiyorsa artık
Yurdumdan ruh kaybolduysa
Ya da bir seni arıyorlarsa edebiyatçılar
Şiir yazmak için
Adımı bağırmanın tam vaktidir

Bir gece küçük fıstık kabuğunda kalmak isterse
Ben onu dinlemezsem
Çatırdatmazsam duyguları tam orta yerinden
Bir kabuksuz fıstığın canı için
Ömrümü sizlerin önüne sermezsem
Çocukları sevmezsem artık
Ya da çocuklar ardımdan ağlamıyorsa artık
Adımı haykırmanın tam vaktidir

Hainizm buram buram sokaklarda kokuyorsa
İnsanlık yaşamayı heves zannediyor
Topraklar artık sürülmez ihanet bekçileriyle doluysa
Sen artık sevmiyor
Ben artık sevemiyorsam
Adımı dağlara yazmanın tam değilse de vaktidir

Saadetleri saadetbilmezlerden alıyor,
Kadın ve çocukları batan gemiden en önde kurtarmıyor
Üstelik çocukları erkenden kadın yapmaya devam ediyorsak
Adımı -ŞUR-a karşı üflemenin tam da vaktidir
Tam da vaktidir...

Barişcan Balcı

Virane-i Saltanat

Eski püskü bir bir mahallede tavernalı otellerin havası esiyor ruhumuza
Yabancı bakışlara ağıtlar asıyoruz
Kaldırım kenarında çocuklardan soğuk su alıyoruz
Biz de yaşıyoruz en yaşanmazların anısına
Bazen de denizlerde kığıbaşı oynak oyuncaklar oluyoruz
Bazen de ebeveynlerce anksiyetemiz de tutuyor
Çocukları
Koyun koyun
Göğüs göğüs
Kalp kalp
Ellerinden tutamayıp dolaştırıyoruz
Buluyoruz yolumuzu veya yolsuzluğumuzu
Aslında hep bir ağızdan yapıyoruz bunu
Utanmadan sıkılmadan...

Amansızca küskün bir böceği bizlerdir ilağlayan
Geçenkine benzerdir her gece işlenilen
Bizlerdir geceler boyu günahlayan
Sabahlar boyu sevaplarla bezeli
Ve yine bizlerizdir günahsızlar
Yol boyu
Soğuktan tir tir titreyen de
Geceler boyunca yanan da
Bizleriz
Her birimiz kendimizin saltanatiyiz
Biz de çok kez şehzade öldürdük içimizde
Çok Padişah yaktık çayır çayır
Virane-i Saltanat
Beyrut'tan da selamlar verdik ruhumuza

Aslında içimizdeki her patlama
Binevi amonyum nitratla doludur
Beyrut biz biz olalı göremedi.
Böyle bir dindarlık
Her şey senden önce oldu
Her şey benden önce oldu
Fakat geç kalmadım
Erken de gelmedim
Tam zamanında da değildi bu gelişim

Utanmadığım zamanlarda yüzüne bakardım
Avuç avuç şehvet atardım yüzüne
Yerlerden de almazdım emek emek
Tekillikle toplardım
Bilmem niye yapardım
Sonuçta Virane-i Saltanat güzel olan her şey
Senden önce de
Benden sonra da

Barişcan Balcı

Yukarıda, Yükseklerde, Çıkmalarda, Aşağılarda, Alçaklarda, Girmelerde

Sanıyorum ki yükseklerin utandığı en yükseklerde
Haykırdığı tepelerin,,,
En yukarıların çıkamadığı o yerlere !
Özendigi ve tüm masa hesaplarının ödendiği o gecede
Daha çıkmadan kendimi oralarda zannediyorum
Zannediyorum ki o gecelerde birkaç insanlık parçası doğradı,,,
Doğası gereği, doğası gereği...

Tüm insanlığın yüzünü çevirip bir yüze , bakması
Yükseklere bakması,
Devletler kırmızı bültenler çıkarırdı o yükseklerde
Champs-Élysées merkezinde her takı kiralıklara çıkmıştı
Her şey esnaf olduysa eğer
Ben ise en büyük esnaf, daha çıkmadan kendimi en yükseklerde çıkmış sayıyordum

Ben isterim bu insanlık iyi düşünsün, ağlama saatleri uzun mu uzun sürecek,
Bir bebekten yetişkine her tinsellik bu düşü düşleyecek
Başım bir gün yukarı çıkacak,elbette hep eğilmeyecek
Ama ben yukarıda olmadan da kendimi yukarda sayıyorum,,,

Bu son ayrıcalıktan beri kaç milyar yıl geçti?
Bize verilen tüm özellikleri bir kıyafet gibi soyun soyun soyunduk
Yerlerde bıraktık ,
O son ak sakallıların beyazından koparılan kaçınıcı sıra ?
Medet ummakla , kendine yetmek arasında kalan kaçınıcı kadavra ?
Kaçınıcı bahar?
Şu çekmeyi umut ettiğin kaçınıcı sigara?
İç çekmekten bitiremiyorsun !!!
Bırak !!!!

Şu dünyaya yukarıdan üç gelişimdir aynı şeyleri yaşıtıyorum size
Bir üçleme edasıyla,başladık,gelişemedik her birimiz iyi finaller derdindeyiz mesela
Benim yüzümden olsa gerek
Yaşamın en yaşanması zor günlerine doğru dört nala metrolar çürütüyoruz
Meyveler tuzsuz,
Rüzgarlar pis esiyor,
İşkencelerin omurgası da yok artık ,
Ve bizler gözümüz görmezken hâlâ yol ararız
Oysaki ben arpa boyu yol almadan kendimi en yukarda bilmişim

Erkân tarzı kurulmuş bir toplantı masası,en güçlü hayvanların sera sıcaklığına karşı
duruşu,,,
Sahte bir Osmanlı sikkesi çıkar,
Küçümser birerlik misali yaşadığımız duyguları
Bölük bir kale de olsa sürgün yeriz
Düğünlerin tam ortasında
Çıkıp bir rahatlayacak ki , inim inim teneffüsleri beklerler onlar
Işıl ışıl olmak için ateşlerle oynamayı tercih ederler onlar
Benim ise korumam yok ,

Işıksız, yanıtsız, saatleri birer birer melek ederek
Yazgılarıma aşık olurdum
Daha hiçbir şey yapmadan kendimi en yüksekte sayarak
Yükseklerin en alçaklarında,,,

Barişcan Balcı

Zaman Lafiya Kabrine Bir De Ben Yatsam

Üç sırat ip atladım nabız nabız insanlığıma doygun
Ne cenneti arzulaması,,,
Ne deccal vurgusu,,,
Bir cenaze gördüm, yüksük...
Hoca okumuş,
Hızlı gömün şu piçi dercesine
Kürekler hızlı hızlı vurulmuş yüzü koyun toprağa
Kulun hâli sen bizi bıraktığından beri böyle
Öyle böyle bir şekilde geldik senin istemediğin yerlere
Gülle bülbül sevişti
Şeytanla Lafiya sevişti
Herkes gitti bir ben kaldım
Öpüşüyorum toprakla
Ağızımdan kahverengi kefenler akıyor
Seni kim bilir kimler sorguluyor ulan
Benden geçmeden öldün
Ben seni geçmeden öldün

.....

Barişcan Balcı